

Bruxelles, 7 iulie 2021
(OR. en)

10027/21

**Dosar interinstituțional:
2021/0191 (COD)**

EF 206
ECOFIN 618
CODEC 935
ENV 446
SUSTDEV 86

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	7 iulie 2021
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2021) 391 final
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI privind obligațiunile verzi europene

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2021) 391 final.

Anexă: COM(2021) 391 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 6.7.2021
COM(2021) 391 final

2021/0191 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind obligațiunile verzi europene

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2021) 390 final} - {SWD(2021) 181 final} - {SWD(2021) 182 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Propunerea face parte dintr-o agendă mai cuprinzătoare a Comisiei Europene privind finanțarea durabilă. Aceasta pune bazele unui cadru comun de norme privind utilizarea denumirii „obligațiune verde europeană” sau „EuGB” pentru obligațiunile care urmăresc obiective durabile din punctul de vedere al mediului în sensul Regulamentului (UE) 2020/852¹ (Regulamentul privind taxonomia). De asemenea, propunerea instituie un sistem de înregistrare și supraveghere a societăților care acționează în calitate de examinatori externi pentru obligațiunile verzi, aliniat la acest cadru. Acesta va facilita dezvoltarea în continuare a pieței de obligațiuni verzi de înaltă calitate, contribuind astfel la uniunea piețelor de capital, reducând, în același timp, la minimum perturbarea piețelor existente de obligațiuni verzi și scăzând riscul de dezinformare ecologică. Denumirea „obligațiune verde europeană” este pusă la dispoziția tuturor emitenților, din interiorul sau din afara Uniunii, care îndeplinesc cerințele prezentei propunerii.

Prezenta propunere legislativă urmărește să exploateze mai bine potențialul pieței unice și al uniunii piețelor de capital de a contribui la îndeplinirea obiectivelor climatice și de mediu ale Uniunii, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (c) din **Acordul de la Paris din 2016** privind schimbările climatice² și cu Pactul verde european³.

Pactul verde european a clarificat faptul că sunt necesare investiții semnificative în toate sectoarele economiei pentru a trece la o economie neutră din punct de vedere climatic și a atinge obiectivele Uniunii în materie de durabilitate a mediului. În perioada 2021-2030, realizarea ȋntelilor actuale ale Uniunii în materie de climă și energie pentru 2030 va necesita investiții în sistemul energetic (excluzând transportul) în valoare de 336 de miliarde EUR pe an (în prețuri constante din 2015), echivalentul a 2,3 % din PIB⁴. O parte substanțială a acestor fluxuri financiare va trebui să provină din sectorul privat. Eliminarea acestui decalaj în materie de investiții înseamnă o reorientare semnificativă a fluxurilor de capital privat către investiții mai durabile din punctul de vedere al mediului și necesită o regândire globală a cadrului financiar european.

În special, Pactul verde european a subliniat faptul că ar trebui să fie mai ușor pentru investitori și societăți să identifice investițiile durabile din punctul de vedere al mediului și să se asigure că acestea sunt credibile. Acest lucru ar putea fi realizat prin etichetarea clară a produselor de investiții de retail și prin elaborarea unui standard al UE privind obligațiunile verzi care să faciliteze în modul cel mai convenabil investițiile durabile din punctul de vedere al mediului. În pofida creșterii puternice a pieței, emisiunea de obligațiuni verzi rămâne o fracțiune din emisiunea totală de obligațiuni, reprezentând aproximativ 4 % din totalul

¹ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

² Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 4).

³ Comunicare a Comisiei intitulată Pactul verde european, COM(2019) 640 final/3.

⁴ Evaluarea impactului care însoțește Comunicarea intitulată „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor” [SWD/2020/176 final](#).

obligațiunilor corporative emise în 2020⁵. Creșterea în continuare a pieței obligațiunilor verzi de înaltă calitate va fi o sursă de investiții verzi semnificative, contribuind astfel la acoperirea decalajului în materie de investiții al Pactului verde european.

În acest scop, Planul de investiții al Pactului verde european din 14 ianuarie 2020⁶ a anunțat stabilirea unui standard privind obligațiunile verzi. În concluziile sale din decembrie 2020 privind schimbările climatice, Consiliul European⁷ a subliniat importanța elaborării unor standarde globale comune pentru finanțarea verde și a invitat Comisia Europeană să prezinte o propunere legislativă pentru un standard privind obligațiunile verzi până în iunie 2021. În cele din urmă, în programul său de lucru pentru 2021, Comisia a subliniat ca prioritate „o economie în serviciul cetățenilor” și a evidențiat importanța continuării progreselor în ceea ce privește finanțarea durabilă, în special prin propunerea stabilirii unui standard al UE privind obligațiunile verzi⁸.

Din cauza utilizării pe scară largă a unor cadre de piață supuse drepturilor de proprietate pentru obligațiunile verzi și în pofida faptului că unele dintre aceste cadre sunt general acceptate ca stabilind un standard, poate fi costisitor și dificil pentru investitori să determine impactul pozitiv asupra mediului al investițiilor bazate pe obligațiuni și să compare diferitele obligațiuni verzi de pe piață. Pentru emitenți, lipsa unor definiții comune ale activităților economice durabile din punctul de vedere al mediului creează incertitudine cu privire la activitățile economice care pot fi considerate ca fiind în mod legitim verzi. În astfel de condiții, emitenții se pot confrunta cu riscuri reputaționale din cauza unor potențiale acuzații de dezinformare ecologică, în special în sectoarele de tranziție. În plus, fragmentarea practicilor în domeniul examinării externe poate crea costuri suplimentare pentru emitenți. Aceste obstacole pot afecta rentabilitatea proiectelor cu un impact substanțial asupra climei și mediului, reducând, prin urmare, oferta de astfel de oportunități de investiții și împiedicând realizarea obiectivelor de mediu ale Uniunii.

Prezenta propunere urmărește să abordeze aceste obstacole prin stabilirea unui standard pentru obligațiunile verzi de înaltă calitate. Aceasta ar trebui: (1) să amelioreze capacitatea investitorilor de a identifica și de a avea încredere în obligațiunile verzi de înaltă calitate, (2) să faciliteze emiterea acestor obligațiuni verzi de înaltă calitate prin clarificarea definițiilor activităților economice verzi și prin reducerea riscurilor potențiale pentru reputația emitenților din sectoarele de tranziție și (3) să standardizeze practica examinării externe și să îmbunătățească încrederea în examinatorii externi prin introducerea unui regim voluntar de înregistrare și supraveghere.

Prezenta propunere privind obligațiunile verzi europene este ancorată în Regulamentul privind taxonomia. Regulamentul privind taxonomia stabilește o clasificare a activităților economice durabile din punctul de vedere al mediului, incluzând printre criteriile definitorii ale acestora respectarea deplină a garanțiilor sociale minime. Acest cadru poate fi utilizat ca referință pentru a determina dacă o activitate economică și, prin extensie, activele sau proiectele conexe sunt verzi. În conformitate cu articolul 4 din Regulamentul privind

⁵ [2021 European Financial Stability and Integration Review \(Evaluarea stabilității și a integrării financiare europene\)](#).

⁶ Comunicarea Comisiei intitulată Planul de investiții pentru o Europă durabilă Planul de investiții din cadrul Pactului ecologic european [COM(2020) 21 final].

⁷ Concluziile Consiliului European din 12 decembrie 2020. (EUCO 22/20).

⁸ Programul de lucru al Comisiei pentru 2021, 20.10.2020, COM(2020) 690 final.

taxonomia⁹, Uniunea trebuie să aplice criteriile taxonomiei atunci când stabilește standarde pentru obligațiunile corporative durabile din punctul de vedere al mediului¹⁰. Prin urmare, în scopul obligațiunilor verzi europene, Comisia propune ca Regulamentul privind taxonomia și, pe măsură ce sunt elaborate, actele sale delegate să definească ceea ce poate fi considerat „verde”.

Prezenta propunere oferă un cadru pentru toți emitenții de obligațiuni verzi, inclusiv pentru cei din sectorul public și privat și pentru întreprinderile financiare și nefinanciare. Cadrul este destinat, de asemenea, să fie utilizat de emitenții de obligațiuni garantate, precum și de securitizări, ale căror titluri de valoare sunt emise de un vehicul cu scop special¹¹. Legătura cu Regulamentul privind taxonomia permite ca încasările obținute din obligațiunile verzi europene să fie utilizate pentru o gamă largă de activități economice care aduc o contribuție substanțială la obiectivele de durabilitate din punctul de vedere al mediului. Pornind de la cele mai bune practici actuale de pe piață pentru obligațiunile verzi, prezenta propunere acoperă numeroase utilizări potențiale, cum ar fi, de exemplu, cazul unei bănci care emite o obligațiune verde europeană pentru a finanța ipotecă verzi, al unui producător de oțel care emite o obligațiune verde europeană pentru a finanța o nouă tehnologie de producție cu emisii mai scăzute sau al unei entități suverane care emite obligațiuni verzi europene pentru a finanța un sistem de subvenții pentru instalațiile de energie din surse regenerabile.

Prezenta propunere se bazează pe cele mai bune practici de piață, precum și pe feedbackul și recomandările primite de la un Grup de experți la nivel înalt privind finanțarea durabilă. Raportul grupului, publicat la 31 ianuarie 2018¹², recomanda introducerea unui standard oficial al UE privind obligațiunile verzi, astfel cum a fost denumit la momentul respectiv. Ca urmare, Comisia s-a angajat să elaboreze un standard al UE privind obligațiunile verzi în planul său de acțiune pentru finanțarea creșterii durabile¹³, adoptat la 8 martie 2018. Aceasta a încredințat Grupului de experți tehnici (GET) privind finanțarea durabilă, alcătuit din participanți la piață din diferite sectoare, sarcina de a elabora recomandări pentru un standard al UE privind obligațiunile verzi. GET a formulat recomandări în raportul său final din iunie 2019, care a fost urmat de un ghid de utilizare pentru un proiect de standard în martie 2020. În cele din urmă, Comisia a colectat informații și contribuții suplimentare cu privire la obligațiunile verzi în cadrul consultării publice referitoare la strategia reînnoită privind finanțarea durabilă (deschisă în perioada aprilie-iulie 2020) și al consultării sale specifice

⁹ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088.

¹⁰ Articolul 4 din Regulamentul privind taxonomia UE: „Statele membre și Uniunea aplică criteriile prevăzute la articolul 3 pentru a determina dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în scopul oricărei măsuri care stabilește cerințe pentru participanții la piața financiară sau emitenți în ceea ce privește produsele financiare sau obligațiunile corporative care sunt puse la dispoziție ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului.”

¹¹ În acest context, se poate observa că Regulamentul (UE) 2021/557 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2021 de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2402 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru securitizarea simplă, transparentă și standardizată care să faciliteze redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 impune Comisiei să prezinte, până la 1 noiembrie 2021, un raport privind crearea unui cadru specific pentru securitizări durabile, pe baza unui raport al Autorității Bancare Europene, în strânsă cooperare cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe și cu Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale. Prezenta propunere nu aduce atingere acestui raport. Un cadru specific pentru securitizările durabile, dacă se dorește crearea acestuia, ar putea să difere în ceea ce privește domeniul de aplicare și alte aspecte față de titlurile de valoare asociate securitizării care se califică drept EuGB.

¹² https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

¹³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile, 8.3.2018 (COM(2018)097 final).

referitoare la standardul UE privind obligațiunile verzi (deschisă în perioada iunie-octombrie 2020).

- **Coerența cu dispozițiile de politică existente în domeniul de politică**

Prezenta propunere introduce un set de norme pe care emitenții de obligațiuni verzi trebuie să le respecte pentru a denumi o obligațiune „obligațiune verde europeană” sau „EuGB”. Aceasta se bazează pe cele mai bune practici existente pe piață și instituie cerințe suplimentare bazate pe legislația relevantă deja în vigoare. Aceste cerințe sunt în concordanță cu obiectivele dispozițiilor de politică existente în domeniul de politică, în special cu Regulamentul privind taxonomia. Prezenta propunere impune emitenților de obligațiuni verzi europene să asigure că încasările din obligațiuni sunt alocate activelor și cheltuielilor în deplină conformitate cu cerințele Regulamentului privind taxonomia, pentru a garanta că obligațiunea în sine este pe deplin durabilă din punctul de vedere al mediului. Prezenta propunere este, de asemenea, coerentă cu alte inițiative privind finanțarea durabilă, inclusiv cu propunerea Comisiei de directivă privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea¹⁴, care va promova raportarea informațiilor legate de durabilitate de către toate societățile mari și majoritatea societăților cotate pe piețele reglementate, vizând astfel și numeroși emitenți de obligațiuni.

Prezenta propunere este, de asemenea, în concordanță cu uniunea piețelor de capital, care vizează îmbunătățirea capacității piețelor de capital ale Uniunii de a mobiliza și de a canaliza investiții, ceea ce poate contribui la finanțarea tranziției verzi.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere respectă obiectivele generale de politică ale Pactului verde european. Pactul verde european este răspunsul Uniunii la provocările legate de climă și mediu care definesc această generație. Scopul său este transformarea Uniunii într-o economie modernă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și competitivă, fără emisii nete de gaze cu efect de seră, până în 2050¹⁵. În plus, asigurarea unui mediu reglementat de încredere care să sprijine emiterea și crearea de obligațiuni verzi europene va avea un rol important în promovarea rolului internațional al monedei euro și va contribui la atingerea obiectivului de a transforma piețele financiare ale Uniunii într-o nouă platformă de „finanțare verde”, sprijinind astfel și mai mult investițiile verzi ale UE¹⁶. Comisia ar putea oferi sprijin tehnic statelor membre în temeiul Regulamentului (UE) 2021/240¹⁷ pentru a promova obligațiunile verzi europene la nivel național.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Prezenta propunere intră în domeniul de aplicare al competenței partajate în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)

¹⁴ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52021PC0189>.

¹⁵ La 4 martie 2020, Comisia a adoptat Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1999 (Legea europeană a climei) [2020/0036 (COD)], propunând ca obiectivul neutralității climatice până în 2050 să devină obligatoriu din punct de vedere juridic pentru UE.

¹⁶ Sistemul economic și financiar european: promovarea deschiderii, a solidității și a rezilienței, 19.1.2021, COM(2021) 32 final.

¹⁷ Regulamentul (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021.

și se bazează pe articolul 114 din TFUE, care conferă competența de a stabili dispoziții adecvate care au drept obiect instituirea și funcționarea pieței interne.

Articolul 114 din TFUE permite Uniunii să ia măsuri nu numai pentru a elimina obstacolele existente în calea exercitării libertăților fundamentale, ci și pentru a preveni riscul de apariție a unor astfel de obstacole în viitor. Aceasta include, de asemenea, obstacolele care îngreunează exploatarea deplină a beneficiilor pieței interne de către participanții la piață, cum ar fi emitenții de obligațiuni verzi sau investitori.

Piața actuală a obligațiunilor verzi se bazează în întregime pe standarde și practici definite de piață, investitorii primind asigurarea de la societăți care acționează în calitate de examinatori externi. Aceste standarde existente stabilesc orientări sau recomandări la nivel înalt bazate pe procese, dar definițiile care stau la baza proiectelor verzi nu sunt suficient de standardizate, de riguroase și de cuprinzătoare. Acest lucru împiedică investitorii să identifice cu ușurință obligațiunile ale căror încasări sunt aliniate sau contribuie la obiectivele de mediu, inclusiv, în special, la obiectivul de limitare a creșterii temperaturii medii globale la mult sub 2 °C și la continuarea eforturilor de limitare a acestei creșteri la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale, astfel cum se prevede în Acordul de la Paris. Această situație limitează, de asemenea, capacitatea emitenților de a utiliza obligațiuni durabile din punctul de vedere al mediului pentru a asigura tranziția activităților lor către modele de afaceri mai durabile din punctul de vedere al mediului.

În plus, standardele bazate pe piață utilizate în prezent nu asigură în mod adecvat transparența și responsabilitatea examinatorilor externi și nu se realizează o supraveghere continuă a societăților care acționează în calitate de examinatori externi. Prin urmare, investitorii întâmpină dificultăți suplimentare în ceea ce privește identificarea obligațiunilor durabile din punctul de vedere al mediului, încrederea în acestea și compararea lor.

În consecință, în Uniune coexistă practici diferite, ceea ce face ca identificarea adevăratelor obligațiuni verzi să fie costisitoare pentru investitori și, în același timp, împiedică piața obligațiunilor verzi să crească proporțional cu potențialul său.

Până în prezent, niciun stat membru nu a legiferat încă pentru a stabili un standard oficial privind obligațiunile verzi la nivel național. Cu toate acestea, sistemele naționale de etichetare stabilesc deja diverse cerințe pentru produsele financiare durabile din punctul de vedere al mediului, ceea ce, în unele cazuri, poate conduce la cerințe privind obligațiunile, de exemplu în cazul cerințelor privind fondurile de obligațiuni. Atunci când se compară obligațiunile verzi suverane emise de statele membre ale UE, există deja exemple privind aplicarea unor definiții divergente ale activităților durabile din punctul de vedere al mediului de la un stat membru la altul. În plus, având în vedere creșterea continuă a pieței obligațiunilor verzi și rolul său în finanțarea tipului de investiții fixe necesare pentru atingerea obiectivelor Acordului de la Paris, există posibilitatea ca unele state membre să aibă în vedere crearea de standarde sau stabilirea de orientări la nivel național.

Astfel de inițiative naționale ar urmări probabil să abordeze aceleași probleme pe care propunerea de inițiativă EuGB intenționează să le abordeze, însă rezultatele pot fi diferite de la un stat membru la altul. Prin urmare, există riscul să apară disparități între legislațiile naționale, care ar obstrucționa libera circulație a capitalurilor, ar submina condițiile de concurență echitabile la nivel european și ar acționa împotriva obiectivelor uniunii piețelor de capital. Astfel, există o nevoie clară ca un standard armonizat privind obligațiunile verzi să fie aplicat la nivelul Uniunii atât de emitenții de obligațiuni verzi din sectorul public, cât și de cei din sectorul privat. Adoptarea prezentului regulament ar avea ca scop asigurarea unor astfel de cerințe armonizate. Prin urmare, articolul 114 din TFUE este temeiul juridic adecvat.

- **Subsidiaritate (pentru competența neexclusivă)**

Prezenta propunere respectă principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), conform căruia acțiunea Uniunii poate avea loc numai dacă obiectivele preconizate nu pot fi realizate doar de statele membre.

Piața obligațiunilor verzi este în mod inherent internațională, participanții tranzacționând obligațiuni la nivel transfrontalier. Emitenții de produse financiare și investitorii în acestea au nevoie de indicatori și definiții comune pentru a determina proiectele și activitățile care sunt durabile din punctul de vedere al mediului și pentru a le compara. Având în vedere această situație, acțiunile legislative naționale menite să remedieze deficiențele identificate pe piața obligațiunilor verzi ar avea efectul potențial de a fragmenta piața europeană a obligațiunilor verzi.

În plus, piața pentru examinatorii externi ai obligațiunilor verzi este o piață transfrontalieră. Pentru a menține condiții de concurență echitabile pentru actorii care furnizează aceste servicii, este necesar un regim centralizat la nivel european de înregistrare și supraveghere pentru examinatorii externi ai obligațiunilor verzi europene, coordonat de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).

Prin urmare, o astfel de inițiativă nu poate fi limitată la teritoriul unui singur stat membru și este necesară o acțiune coordonată la nivelul Uniunii. Numai o intervenție la nivelul Uniunii poate defini cerințe coerente și standardizate pentru obligațiunile verzi europene, cu scopul de a îmbunătăți funcționarea pieței unice și de a preveni denaturarea pieței.

În cele din urmă, având în vedere numeroasele interacțiuni dintre propunerea privind obligațiunile verzi europene și alte acte legislative relevante la nivelul Uniunii, cum ar fi Regulamentul privind taxonomia, un instrument al Uniunii pare a fi mai adecvat pentru a aborda situația actuală.

Din motivele prezentate mai sus, o acțiune la nivelul Uniunii poate asigura mai bine uniformitatea și securitatea juridică pentru exercitarea libertăților prevăzute în tratat.

- **Proportionalitate**

Prezenta propunere respectă principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. Măsurile propuse sunt necesare pentru atingerea obiectivelor, fiind totodată și cele mai adecvate.

Instituirea unui standard voluntar armonizat pentru obligațiunile verzi la nivelul Uniunii va stabili indici de referință pentru obligațiunile verzi de înaltă calitate pe piețele europene și, eventual, mondiale, fără a impune utilizarea standardului pentru participanții actuali la piață. Întrucât permite eliminarea anumitor obstacole din calea bunei funcționări a pieței pentru obligațiunile verzi de înaltă calitate, prezentul regulament ar putea contribui la direcționarea fluxurilor de capital către proiecte durabile din punctul de vedere al mediului și la facilitarea investițiilor verzi transfrontaliere. Pentru a evita riscul de fragmentare a pieței și de confuzie în rândul investitorilor din cauza lipsei de acțiune, prezenta propunere va asigura claritatea juridică, transparența și comparabilitatea obligațiunilor verzi europene în întreaga Uniune.

Feedbackul părților interesate și evaluarea impactului pentru prezenta propunere au identificat principalii factori determinanți ai problemelor, și anume lipsa unei definiții coerente a modalităților durabile din punctul de vedere al mediului de utilizare a încasărilor din obligațiunile verzi și lipsa unei supravegheri continue a examinătorilor externi. Prezenta propunere nu depășește ceea ce este necesar pentru a aborda și a remedia fiecare dintre aceste aspecte, și anume prin: (1) crearea unui standard voluntar pentru obligațiunile verzi care să

impună ca utilizarea încasărilor să fie aliniată la cerințele Regulamentului privind taxonomia și (2) impunerea obligației ca emitenții de obligațiuni verzi europene să obțină o examinare pre-emisiune și o examinare post-emisiune, efectuată de un examinator extern înregistrat și supravegheat în conformitate cu cerințele prezentului regulament. Auditorii publici sau alte entități publice mandatate de emitenți suverani nu fac obiectul cerințelor de înregistrare și de supraveghere prevăzute în prezentul regulament, deoarece sunt entități statutare responsabile cu supravegherea cheltuielilor publice și, în general, au o independență garantată din punct de vedere juridic.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere vizează instituirea unui set comun de cerințe pentru un standard armonizat pentru obligațiunile verzi europene, care va simplifica și mai mult investițiile durabile din punctul de vedere al mediului și va sprijini o modalitate coordonată de îmbunătățire a funcționării pieței unice. Un regulament direct aplicabil este necesar pentru atingerea acestor obiective de politică și reprezintă cea mai bună modalitate de a asigura un nivel maxim de armonizare, evitând, în același timp, divergențele legate de punerea în aplicare neuniformă.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

În prezent, nu există un regim juridic la nivelul UE pentru obligațiunile verzi.

- **Consultările cu părțile interesate**

La 8 aprilie 2020, Comisia a lansat o consultare publică deschisă referitoare la strategia reînnoită privind finanțarea durabilă, care s-a desfășurat pe o perioadă de 16 săptămâni. Această consultare a cuprins peste 100 de întrebări, inclusiv mai multe referitoare la standarde și etichete pentru produsele financiare, precum și la standardul UE privind obligațiunile verzi, astfel cum era cunoscut la momentul respectiv. Comisia a primit peste 600 de răspunsuri la această consultare de la o gamă largă de părți interesate. Pe site-ul Comisiei a fost publicată o sinteză a observațiilor primite¹⁸.

În cadrul procesului, Comisia a lansat, de asemenea, o consultare specifică la 12 iunie 2020, pentru a obține contribuții suplimentare din partea părților interesate cu privire la standardul UE privind obligațiunile verzi (*EU Green Bond Standard* – EU GBS). Această consultare a fost deschisă timp de 16 săptămâni și s-a încheiat la 2 octombrie 2020, după ce s-au primit 167 de răspunsuri. Răspunsurile au fost publicate online¹⁹. Documentul de consultare a constatat în 19 întrebări în total și s-a axat pe două teme principale, și anume EU GBS și obligațiunile sociale și COVID-19. Au fost primite contribuții de la o gamă largă de părți interesate, inclusiv de la întreprinderi/organizații profesionale, asociații de întreprinderi, organizații ale consumatorilor, ONG-uri și autorități publice. Din punct de vedere geografic, au fost primite răspunsuri de la 20 de state membre, alte 2 țări europene și 2 țări din afara Europei.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

În mai și iunie 2020, Comisia a desfășurat interviuri structurate aprofundate cu 11 părți interesate selectate din diferite sectoare și state membre.

¹⁸ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-sustainable-finance-strategy_en.

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-eu-green-bond-standard_en.

În plus, în perioada cuprinsă între 2 decembrie și 23 decembrie 2020, Comisia a efectuat o scurtă consultare a responsabililor naționali de administrare a datoriei publice prin intermediul grupului de lucru privind obligațiunile verzi al Subcomitetului pentru piețele datoriei suverane din UE (*European sovereign debt markets – ESDM*) din cadrul Comitetului economic și financiar (CEF) al Consiliului, utilizând un chestionar specific. Chestionarul a fost, de asemenea, transmis Grupului de experți al statelor membre privind finanțarea durabilă, iar respondenților li s-a cerut să își coordoneze răspunsurile la nivelul fiecărui stat membru. 17 state membre au furnizat feedback.

Comisia a organizat, de asemenea, discuții periodice cu Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) pentru a primi avizul și consilierea acesteia, inclusiv cu privire la un eventual regim de înregistrare și supraveghere pentru examinatorii externi la nivelul Uniunii.

Centrul Comun de Cercetare din cadrul Comisiei a pregătit mai multe lucrări academice, documente de lucru și rapoarte privind obligațiunile verzi: (1) „Obligațiunile verzi și performanța de mediu a întreprinderilor: studiu de fezabilitate”; (2) „Obligațiunile verzi și raportarea utilizării încasărilor: ce știm de la furnizorii de date de piață?”; (3) „Prețul obligațiunilor verzi. Sunt instituțiile financiare speciale?”; (4) „Obligațiunile verzi ca instrument de combatere a schimbărilor climatice”.

Inițiativa privind obligațiunile verzi europene a fost discutată în cadrul reuniunilor periodice ale Grupului de experți al statelor membre privind finanțarea durabilă începând din 2019: statelor membre li s-au transmis periodic informații actualizate, acestea luând parte la discuții pe teme specifice, cum ar fi legătura cu Regulamentul privind taxonomia și formatul și natura unei potențiale inițiative privind obligațiunile verzi europene.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului a luat în considerare o serie de opțiuni de politică pentru trei dimensiuni-cheie de politică, în plus față de situația de referință în care nu se întreprinde nicio acțiune la nivelul Uniunii:

- (1) în ceea ce privește domeniul de aplicare al standardului pentru emitenții de obligațiuni verzi, opțiunile avute în vedere au fost (1) o abordare voluntară prin care emitenții de obligațiuni verzi ar fi liberi să aleagă dacă să se alinieze sau nu la viitoarea inițiativă privind obligațiunile verzi europene și (2) o abordare obligatorie conform căreia toate obligațiunile verzi emise în UE sau de către un emitent cu sediul în UE ar trebui să utilizeze viitoarea inițiativă privind obligațiunile verzi europene;
- (2) în ceea ce privește tratamentul în materie de reglementare aplicat examinătorilor externi ai obligațiunilor verzi europene, opțiunile avute în vedere au fost (1) însărcinarea ESMA cu autorizarea examinătorilor externi ai obligațiunilor verzi europene, care ar fi supuși unei supravegheri și unor cerințe în materie de supraveghere limitate, și (2) însărcinarea ESMA cu autorizarea și supravegherea examinătorilor externi ai EU GBS într-un cadru mai strict;
- (3) în ceea ce privește flexibilitatea potențială acordată emitenților suverani care doresc să emită obligațiuni verzi europene, comparativ cu emitenții nesuverani, opțiunile avute în vedere au fost (1) excluderea flexibilității, (2) flexibilitate în ceea ce privește cerințele legate de obligațiuni, dar nu și aplicarea și punerea în aplicare a Regulamentului privind taxonomia și (3) flexibilitate în ceea ce privește cerințele legate de obligațiuni și Regulamentul privind taxonomia.

Rezultatele celor două consultări online pe această temă au arătat că marea majoritate a părților interesate au sprijinit conceptul unui standard al UE privind obligațiunile verzi, după cum era cunoscut la momentul respectiv, astfel cum a fost propus de Grupul de experți tehnici privind finanțarea durabilă, inclusiv cerința privind un standard voluntar. Doar o foarte mică parte a părților interesate și-au exprimat sprijinul pentru un standard obligatoriu.

Marea majoritate a respondenților și-au exprimat sprijinul pentru un regim de reglementare a examinatorilor externi aflați sub supravegherea ESMA, mulți dintre aceștia solicitând un regim proporțional. Acest lucru indică faptul că majoritatea părților interesate ar prefera în mare măsură opțiunea unui regim de supraveghere mai puțin strict sau mai specific.

Emitenții suverani de obligațiuni verzi actuali și potențiali din Uniune au fost consultați cu privire la flexibilitatea potențială pentru emitenții suverani, părerile acestora fiind împărțite în mod egal în ceea ce privește posibilitatea de a beneficia sau nu de flexibilitate în legătură cu Regulamentul privind taxonomia. Totuși, a existat un sprijin puternic pentru menținerea unei abordări coerente în ceea ce privește emitenții suverani și cei corporativi.

Pe baza unei analize a diferitelor opțiuni și a feedbackului primit de la părțile interesate, evaluarea impactului a identificat ca opțiune preferată ca:

- (1) inițiativa privind obligațiunile verzi europene să fie instituită ca standard voluntar, aliniat la cele mai bune practici de pe piață și la Regulamentul privind taxonomia,
- (2) ESMA să fie însărcinată cu autorizarea examinatorilor externi ai obligațiunilor verzi europene, aplicând cerințe de supraveghere limitate și
- (3) emitenților suverani să li se acorde o anumită flexibilitate în ceea ce privește executarea obligațiunilor verzi europene, dar nu și în ceea ce privește aplicarea și interpretarea Regulamentului privind taxonomia.

Opțiunea preferată se bazează pe cele mai bune practici de piață în domeniul raportării și al examinării externe, precum și pe alinierea la Regulamentul privind taxonomia. Aceste elemente ar face ca inițiativa privind obligațiunile verzi europene să devină standardul cel mai important din punctul de vedere al transparenței și al credibilității de mediu, în conformitate cu obiectivul privind dezvoltarea și sprijinirea pieței de obligațiuni verzi de calitate superioară. Standardul voluntar propus, combinat cu un regim de supraveghere moderat, ar asigura realizarea obiectivelor Uniunii în modul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor și cel mai eficace.

Un standard voluntar ar fi atractiv pentru emitenții de obligațiuni verzi de înaltă calitate, mulți dintre aceștia exprimându-și sprijinul pentru inițiativa privind obligațiunile verzi europene, deoarece aceasta le-ar permite să comunice mai clar cu investitorii și cu alte entități cu privire la prerogativele și angajamentele lor în materie de mediu. În același timp, acesta ar contribui la evitarea efectelor perturbatoare asupra piețelor existente de obligațiuni verzi, care pot continua să funcționeze liber. Acest lucru ar facilita crearea unui mediu de piață competitiv care ar permite ca stimularea emisiunilor viitoare să fie determinată mai degrabă de cererea investitorilor decât de cerințele de reglementare.

Un regim mai moderat și specific în materie de supraveghere a examinatorilor externi ar spori transparența pentru emitenți și investitori în ceea ce privește procedurile de examinare externă, ar îmbunătăți armonizarea anumitor aspecte ale diferitelor abordări și ar soluționa problemele legate de conflictele de interese, fără a descuraja furnizorii existenți să se înregistreze în temeiul regimului și să acționeze în calitate de examinatori pentru obligațiunile verzi europene.

Prin punerea în aplicare a opțiunii privind flexibilitatea limitată pentru emitenții suverani, statele membre ar putea emite obligațiuni verzi europene în condiții de concurență echitabile cu corporațiile, beneficiind în continuare de o anumită flexibilitate care ține seama de particularitățile lor instituționale. La fel ca în cazul altor utilizatori, decizia de a se alinia la cerințele inițiativei privind obligațiunile verzi europene ar fi voluntară pentru entitățile suverane.

În general, standardul ar oferi avantaje clare în ceea ce privește încrederea, care s-ar putea traduce prin avantaje la nivelul prețului acestor obligațiuni și le-ar putea oferi emitenților un nou stimulente pentru a le utiliza. De asemenea, emitenții s-ar putea să își dorească să demonstreze un angajament ecologic mai puternic prin emiterea de obligațiuni care respectă standardul.

Investitorii ar dispune astfel de un segment de obligațiuni verzi care ar asigura un grad ridicat de integritate a pieței, de transparență și de comparabilitate și ar oferi o definiție comună a conceptului de „verde”, sporind astfel comparabilitatea și încrederea. Inițiativa ar oferi investitorilor mai multe opțiuni și ar aduce beneficii în special celor mai implicați investitori în active verzi, care apreciază o definiție mai strictă a conceptului de „verde”. Investitorii instituționali s-ar putea delimita în mod clar de restul pieței axându-și investițiile în obligațiuni pe obligațiunile verzi europene.

Examinatorii externi pot avea de suportat costuri suplimentare dacă doresc să respecte standardul. Pe lângă taxele de supraveghere, care ar trebui menținute la un nivel minim pentru moment, examinatorii ar trebui să suporte anumite costuri directe de conformare și consultanță juridică, precum și costuri de organizare, pentru a fi autorizați de ESMA.

Emitenții ar putea în continuare să emită obligațiuni verzi în conformitate cu alte standarde de piață. Costurile utilizării standardului sunt, în principal, costuri repercutate de la examinatorii externi, precum și costuri legate de aplicarea taxonomiei. Cu toate acestea, costurile legate de aplicarea taxonomiei ar fi deja suportate în cadrul altor inițiative (de exemplu, Directiva 2014/95/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare²⁰), ceea ce înseamnă că aceste costuri ar fi parțial compensate.

Inițiativa oferă o definiție clară a „durabilității din punctul de vedere al mediului” și facilitează identificarea obligațiunilor verzi de înaltă calitate pe piață. Creșterea transparenței ar trebui să îmbunătățească eficiența pieței și să atragă mai multe investiții în proiecte și active verzi de calitate superioară, în special în combinație cu noile cerințe de publicare a informațiilor care decurg din alte părți ale planului mai amplu de acțiune privind finanțarea durabilă. O mai mare încredere a pieței poate conduce, de asemenea, la avantaje la nivelul prețului, care pot promova finanțarea activelor și a proiectelor aliniate la taxonomie. Acești factori ar trebui să ajute economia europeană să realizeze o tranziție mai accelerată la tehnologii și procese de producție neutre din punctul de vedere al emisiilor de carbon și, în general, mai puțin poluante, ceea ce ar avea efecte pozitive atât asupra mediului, cât și asupra societății în ansamblu.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Prezenta propunere nu a făcut parte dintr-o verificare a adecvării.

²⁰ Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari (JO L 330, 15.11.2014, p. 1).

- **Drepturile fundamentale**

Prezenta propunere respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Prezenta propunere împuternicește ESMA să îndeplinească o nouă funcție de înregistrare și supraveghere a examinatorilor externi care furnizează servicii în temeiul prezentului regulament. Aceasta va impune ESMA să perceapă taxe de la examinatorii externi, care ar trebui să acopere toate costurile administrative suportate de ESMA pentru activitățile sale legate de înregistrarea și supravegherea examinatorilor externi.

Pe baza unei estimări de 0,2 echivalent normă întreagă per entitate și un total de trei examinatori externi care doresc să se înregistreze în prima perioadă de patru ani²¹, ar fi necesar să se prevadă numai 0,6 echivalent normă întreagă pentru efectuarea înregistrării și a supravegherii continue. Cu toate acestea, ar trebui să existe sinergii potențiale puternice cu responsabilitățile existente ale ESMA care rezultă din evaluarea operațiunilor autorităților europene de supraveghere (AES), pentru care ESMA a primit personal și resurse bugetare suplimentare²². În plus, în contextul planificării proiectului de buget al Uniunii pentru 2022, toate agențiile au fost încurajate să realizeze creșteri anuale rezonabile ale eficienței, cuprinse între 1 % și 2 %. Ca atare, se preconizează că nu vor fi necesare resurse suplimentare în mod specific pentru prezenta propunere.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, de evaluare și de raportare**

La evaluarea prezentei inițiative, Comisia va lua în considerare sursele și indicatorii menționați mai jos și se va baza pe o consultare publică și pe discuții cu ESMA și cu autoritățile competente. Evaluarea va fi efectuată în conformitate cu Orientările Comisiei privind o mai bună legiferare.

Indicatori:

- (1) numărul total de obligațiuni emise, numărul total de obligațiuni aflate în circulație, volumul total și prețurile obligațiunilor care utilizează denumirea „obligațiune verde europeană” și ale obligațiunilor clasificate drept „verzi” (dar care nu utilizează neapărat denumirea „obligațiune verde europeană”) emise anual și aflate în circulație [la nivelul UE și la nivel mondial];
- (2) date privind lichiditatea pe piețele obligațiunilor care utilizează denumirea de „obligațiuni verzi europene”, ale obligațiunilor clasificate drept „verzi” și ale altor obligațiuni aflate în circulație (care, provenind de la aceiași emitenți/emitenți similari, ar servi drept referință);
- (3) numărul de examinatori externi înregistrați în temeiul prezentului regulament;

²¹ Potrivit studiilor derulate de CBI în 2018, piața examinărilor externe a fost dominată de un grup de furnizori de servicii, în principal europeni, care dețin în prezent peste 90 % din piață și șase furnizori specifici reprezintă aproape 75 % din piață – CICERO, Sustainalytics, Vigeo Eiris, EY, ISS-oekom și DNV GL. Estimarea se bazează pe ipoteză că jumătate dintre aceștia ar dori să fie înregistrați de ESMA în temeiul cadrului EuGB, a se vedea anexa 9 la evaluarea impactului privind examinarea externă.

²² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:32019R2175>.

- (4) date privind taxele regulamentare plătite de acești examinatori externi;
- (5) plângeri și/sau rapoarte de supraveghere privind respectarea prezentului regulament.

Surse:

- (1) baza de date a ESMA privind examinatorii externi înregistrați;
- (2) baza de date a ESMA privind taxele și comisioanele regulamentare;
- (3) baza de date a ESMA privind notificările și plângerile;
- (4) baze de date externe referitoare la piața obligațiunilor;
- (5) contribuții directe și consultative din partea părților interesate.

Opțiunile de dezvoltare și achiziții în materie de tehnologia informației vor face obiectul aprobării prealabile de către Consiliul pentru tehnologia informației și securitate cibernetică al Comisiei Europene.

• **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Titlul I, prin intermediul articolului 1, stabilește obiectul regulamentului, mai exact cerințe uniforme pentru emitenții de obligațiuni care doresc să utilizeze, în mod voluntar, denumirea „obligațiune verde europeană” sau „EuGB” (*European green bonds*/obligațiuni verzi europene) pentru obligațiunile lor durabile din punctul de vedere al mediului pus la dispoziția investitorilor din Uniune, precum și instituirea unui sistem de înregistrare și a unui cadru de supraveghere pentru examinatorii externi ai obligațiunilor verzi europene.

Articolul 2 stabilește definițiile în sensul prezentului regulament.

Titlul II din regulament stabilește condițiile de utilizare a denumirii „obligațiune verde europeană” sau „EuGB”.

Capitolul 1 cuprinde cerințele referitoare la obligațiuni.

Articolul 3 limitează utilizarea denumirii „obligațiune verde europeană” sau „EuGB” la emitenții de obligațiuni care respectă cerințele prezentului titlu, până la scadența obligațiunii. Cadrul este destinat a fi utilizat de orice emitent de obligațiuni, inclusiv de emitenții de obligațiuni garantate, precum și de securitizări, ale căror titluri de valoare sunt emise de un vehicul cu scop special. În plus, cadrul este conceput pentru a fi utilizat de emitenții atât din interiorul, cât și din afara Uniunii, atunci când pun obligațiunile la dispoziția investitorilor din Uniune.

Articolul 4 prevede că emitenții trebuie să aloce încasările numai pentru finanțarea activelor fixe eligibile, a cheltuielilor eligibile sau a activelor financiare eligibile ori a unei combinații a acestora. Articolul prevede că emitenților de obligațiuni nu li se permite să deducă costurile din încasările colectate în scopul acestei alocări. Acesta le permite, de asemenea, emitenților suverani să aloce încasările din obligațiuni și pentru anumite alte tipuri de cheltuieli, în plus față de cele menționate la articolul 4 alineatul (1).

Articolul 5 stabilește categoriile în care trebuie să fie încadrate activele financiare eligibile în sensul prezentului regulament, precum și tipurile de active și cheltuieli pe care aceste active financiare ar trebui să le finanțeze.

Articolul 6 prevede că orice utilizare a încasărilor din obligațiuni este corelată cu activități economice care îndeplinesc criteriile pentru activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2020/852, și anume (1) contribuie în mod substanțial la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din regulamentul menționat, (2) nu prejudiciază în mod semnificativ niciunul dintre

obiectivele de mediu respective, (3) sunt efectuate în conformitate cu garanțiile minime prevăzute la articolul 18 din regulamentul menționat și (4) respectă criteriile tehnice de examinare stabilite de Comisie în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), articolul 11 alineatul (3), articolul 12 alineatul (2), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (2) și articolul 15 alineatul (2) din regulamentul menționat.

Având în vedere progresele tehnologice preconizate în domeniul durabilității mediului, este probabil ca actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 10 alineatul (3), articolul 11 alineatul (3), articolul 12 alineatul (2), articolul 13 alineatul (2), articolul 14 alineatul (2) și articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/852, care stabilește criteriile tehnice de examinare, să fie revizuite și modificate în timp. Acesta este motivul pentru care articolul 7 stabilește care dintre cerințele taxonomiei menționate la articolele 4-6 trebuie să fie utilizate de emitenți.

În sensul acestui capitol, ar trebui remarcat faptul că utilizarea denumirii „obligațiune verde europeană” sau „EuGB” nu aduce atingere cerințelor Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²³, Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului²⁴, Regulamentului (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵, Regulamentului (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului²⁶, Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁷, Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁸ și Directivei (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului²⁹. În plus, nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui interpretată ca limitând capacitatea emitentului de a utiliza obligațiunile pentru a acoperi pierderile rezultate din alte activități, active sau părți ale entității. De asemenea, nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui interpretată ca restricționând competența de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital sau a datoriilor relevante ale unei instituții în temeiul Directivei 2014/59/UE sau în momentul producerii unui

²³ Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

²⁴ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

²⁵ Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.6.2017, p. 1).

²⁶ Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerințele prudențiale ale firmelor de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014.

²⁷ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

²⁸ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

²⁹ Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudențială a firmelor de investiții și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE.

eveniment declanșator în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cu Regulamentul (UE) 2019/2033, după caz.

În sensul acestui capitol, ar trebui remarcat, de asemenea, că cerința de a aloca încasările obținute din obligațiunile verzi europene pentru finanțarea activelor sau a cheltuielilor eligibile nu ar trebui să interzică emitentului unor astfel de obligațiuni să utilizeze active fixe sau financiare ca garanție pentru obligațiune și nici nu ar trebui să interzică acestor emitenți să coreleze randamentul plătit deținătorilor obligațiunii cu performanța proiectului finanțat prin obligațiune.

Capitolul II stabilește cerințele privind transparența și examinarea externă pentru obligațiunile verzi europene.

Articolul 8 clarifică faptul că obligațiunea poate fi oferită publicului din Uniune numai după publicarea prealabilă a fișei informative privind obligațiunile verzi europene, întocmită în conformitate cu anexa I, pe site-ul emitentului, alături de examinarea pre-emisiune a fișei informative privind obligațiunile verzi europene de către un examinator extern.

Articolul 9 impune emitentului obligația de a întocmi în fiecare an rapoarte anuale de alocare a încasărilor din obligațiunile verzi europene, în conformitate cu anexa II, până la alocarea integrală a încasărilor din obligațiune, precum și de a le publica în termen de cel mult trei luni de la sfârșitul anului de referință. Emitentul trebuie, de asemenea, să obțină examinarea post-emisiune, efectuată de un examinator extern, a primului raport de alocare după alocarea integrală a încasărilor din obligațiune.

Articolul 10 stabilește obligația emitentului de a întocmi un raport de impact în conformitate cu anexa III, după alocarea integrală a încasărilor cel puțin o dată pe durata de viață a obligațiunii.

Emitenții care sunt entități suverane pot, de asemenea, să obțină, în conformitate cu articolul 11, examinări pre-emisiune și post-emisiune de la un auditor public sau de la orice altă entitate publică mandatată de entitatea suverană să evalueze alinierea la prezentul regulament.

Articolul 12 stabilește cerințele aplicabile obligațiunilor verzi europene pentru care trebuie emis un prospect.

Articolul 13 prevede obligațiile emitenților de a menține pe site-urile lor până la scadența obligațiunilor toate documentele întocmite de emitent care fac obiectul articolelor 8-12, inclusiv examinările corespunzătoare pre-emisiune și post-emisiune. Acest articol introduce, de asemenea, cerințe privind regimul lingvistic și impune notificarea către ESMA a anumitor documente întocmite în conformitate cu prezentul regulament.

Titlul III din regulament stabilește condițiile pentru desfășurarea de activități în calitate de examinatori externi pentru obligațiunile verzi europene. Acest titlu nu se aplică auditorilor publici și altor entități publice mandatate de emitenții suverani să evalueze conformitatea cu regulamentul.

Capitolul I introduce condițiile pentru desfășurarea de activități în calitate de examinatori externi. Acesta include cerința de a fi înregistrat și de a îndeplini în permanență condițiile de înregistrare. Articolul 15 prevede mandate pentru standardele tehnice de reglementare și de punere în aplicare în care să fie precizate mai în detaliu anumite criterii pentru înregistrarea examinatorilor externi și anumite formulare, modele și proceduri standard. Odată înregistrat, un examinator extern își poate desfășura activitățile pe întreg teritoriul Uniunii. Un examinator extern trebuie să solicite înregistrarea la ESMA. Un examinator extern trebuie să notifice ESMA în cazul unor modificări semnificative ale condițiilor pentru înregistrarea sa

inițială înainte ca aceste modificări să fie puse în aplicare. ESMA are posibilitatea de a refuza înregistrarea unui examinator extern în temeiul articolului 15 și de a retrage înregistrarea acestuia în anumite condiții, în temeiul articolului 51. Articolul 59 introduce cerința ca ESMA să mențină o bază de date pe site-ul său cu toți examinatorii externi înregistrați, inclusiv cei cărora li se interzice temporar desfășurarea de activități în temeiul prezentului regulament și cei a căror înregistrare a fost retrasă.

Capitolul II stabilește cerințe privind organizarea, procesele și documentele referitoare la guvernanta pentru examinatorii externi. La articolul 18, se stabilesc principiile generale care prevăd că examinatorul extern trebuie să utilizeze sisteme, resurse și proceduri adecvate, precum și să monitorizeze și să evalueze cel puțin o dată pe an caracterul adecvat și eficacitatea sistemelor, a mecanismelor și dispozițiilor de control intern și să ia măsurile corespunzătoare pentru a remedia eventualele deficiențe. Articolele 19-28 stabilesc mai detaliat cerințele privind personalul de conducere de nivel superior; analiștii, angajații și alte persoane direct implicate în activitățile de evaluare; funcția de conformitate; politicile și procedurile interne; metodologiile de evaluare și informațiile utilizate; erorile în metodologiile de evaluare sau în aplicarea acestora; externalizarea; cerințele în materie de păstrare a evidențelor; evitarea conflictelor de interese; și prestarea altor servicii. Articolele 18-23 și articolul 25 prevăd mandate pentru standarde tehnice de reglementare în care să se precizeze mai în detaliu criteriile necesare pentru evaluarea cerințelor, proceselor și documentelor organizatorice referitoare la guvernanta examinatorilor externi.

Capitolul III stabilește cerințe privind examinările pre-emisiune și post-emisiune. Articolul 29 clarifică faptul că nici examinările pre-emisiune, nici examinările post-emisiune nu pot face referire la ESMA sau la orice autoritate competentă într-un mod care ar putea indica sau sugera susținerea sau aprobarea de către ESMA sau de către orice autoritate competentă a documentului relevant sau a oricăror activități de evaluare ale examinatorului extern. Articolul 30 stabilește cerințe privind informațiile pe care examinatorii externi le pun la dispoziție gratuit pe site-urile lor, care includ toate examinările pre-emisiune și post-emisiune în temeiul prezentului regulament.

Capitolul IV stabilește norme privind furnizarea de servicii de către examinatorii externi din țări terțe.

Titlul IV stabilește, în capitolul I, competențele autorităților naționale competente de a supraveghea emitenții de obligațiuni pentru a se asigura că se aplică articolele 8-13 din prezentul regulament. Acesta include, de asemenea, mai multe dispoziții care specifică sancțiunile administrative și alte măsuri administrative pe care autoritățile competente le pot impune, precum și norme privind publicarea și raportarea acestor sancțiuni către ESMA.

În capitolul II, titlul menționat stabilește competențele ESMA în ceea ce privește supravegherea examinatorilor externi. Printre acestea se numără competența de a solicita informații printr-o simplă cerere sau printr-o decizie, competența de a efectua investigații generale, precum și competența de a desfășura inspecții la fața locului. Capitolul stabilește, de asemenea, condițiile în care ESMA își poate exercita competențele de supraveghere. Mai multe dispoziții specifică măsurile de supraveghere, amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu pe care le poate impune ESMA. ESMA are, de asemenea, posibilitatea de a percepe taxe de înregistrare și de supraveghere.

Titlul V privind actele delegate îi conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la articolul 60.

Titlul VI privind dispozițiile finale stabilește o dispoziție tranzitorie pentru examinatorii externi în primele 30 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**privind obligațiunile verzi europene**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³⁰,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, mai durabilă, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor, circulară și echitabilă este esențială pentru a asigura competitivitatea pe termen lung a economiei Uniunii și bunăstarea cetățenilor săi. În 2016, Uniunea a încheiat Acordul de la Paris³¹. Articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Acordul de la Paris stabilește obiectivul de a consolida răspunsul la schimbările climatice, printre altele, prin întreprinderea măsurilor necesare pentru ca fluxurile financiare să corespundă unei evoluții către o dezvoltare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră și rezilientă la schimbările climatice.
- (2) Planul de investiții al Pactului verde european din 14 ianuarie 2020³² prevede stabilirea unui standard pentru obligațiunile durabile din punctul de vedere al mediului pentru a spori și mai mult oportunitățile de investiții și pentru a facilita identificarea investițiilor durabile din punctul de vedere al mediului printr-o etichetă clară. În concluziile sale din decembrie 2020, Consiliul European a invitat Comisia să prezinte o propunere legislativă privind un standard pentru obligațiunile verzi³³.
- (3) Obligațiunile durabile din punctul de vedere al mediului reprezintă unul dintre principalele instrumente de finanțare a investițiilor legate de tehnologiile cu emisii scăzute de dioxid de carbon, eficiența energetică și utilizarea eficientă a resurselor, precum și de infrastructura de transport durabilă și infrastructura de cercetare. Întreprinderile financiare sau nefinanciare sau entitățile suverane pot emite astfel de

³⁰ JO C , , p. .³¹ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 4).³² COM(2020) 21 final.³³ EUCO 22/20.

obligațiuni. Diversele inițiative existente pentru obligațiunile durabile din punctul de vedere al mediului nu asigură definiții comune ale activităților economice durabile din punctul de vedere al mediului. Acest lucru împiedică investitorii să identifice cu ușurință obligațiunile ale căror încasări sunt aliniate la obiectivele de mediu prevăzute în Acordul de la Paris sau contribuie la acestea.

- (4) Normele divergente care reglementează publicarea de informații, transparența și responsabilitatea examinatorilor externi care examinează obligațiunile durabile din punctul de vedere al mediului, precum și criteriile de eligibilitate pentru proiectele durabile din punctul de vedere al mediului eligibile afectează capacitatea investitorilor de a identifica obligațiunile durabile din punctul de vedere al mediului, de a avea încredere în ele și de a le compara, precum și capacitatea emitenților de a utiliza obligațiuni durabile din punctul de vedere al mediului pentru a asigura tranziția activităților lor către modele de afaceri mai durabile din punctul de vedere al mediului.
- (5) Pentru asigurarea alinierii la obiectivele Acordului de la Paris și având în vedere divergențele existente și absența unor norme comune, este probabil ca statele membre să adopte măsuri și abordări divergente, care vor avea un impact negativ direct asupra bunei funcționări a pieței interne și vor crea obstacole în calea acesteia, fiind, de asemenea, în detrimentul emitenților de obligațiuni durabile din punctul de vedere al mediului. Dezvoltarea paralelă a practicilor de piață pe baza unor priorități stabilite din considerente comerciale care generează rezultate divergente determină fragmentarea pieței și ar putea să agraveze și mai mult ineficiențele în funcționarea pieței interne. Standardele și practicile de piață divergente fac dificilă compararea diferitelor obligațiuni, creează condiții de piață inegale pentru emitenți, generează obstacole suplimentare în cadrul pieței interne și riscă să afecteze deciziile de investiții.
- (6) Lipsa unor norme armonizate pentru procedurile utilizate de examinatorii externi pentru examinarea obligațiunilor durabile din punctul de vedere al mediului și definițiile divergente ale activităților durabile din punctul de vedere al mediului îngreunează tot mai mult compararea eficace a obligațiunilor de către investitori pe piața internă în raport cu obiectivele lor de mediu. Piața obligațiunilor durabile din punctul de vedere al mediului este inerent internațională, participanții la piață tranzacționând obligațiuni și utilizând servicii de examinare externă furnizate de furnizori terți la nivel transfrontalier. Acțiunea la nivelul Uniunii ar putea reduce riscul de fragmentare a pieței interne pentru obligațiunile durabile din punctul de vedere al mediului și pentru serviciile de examinare externă legate de obligațiuni și ar putea asigura aplicarea Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴ pe piața acestor obligațiuni.
- (7) Prin urmare, ar trebui stabilit un set uniform de cerințe specifice pentru obligațiunile emise de întreprinderi financiare sau nefinanciare sau de entități suverane care doresc să utilizeze în mod voluntar denumirea „obligațiune verde europeană” sau „EuGB” pentru astfel de obligațiuni. Specificarea cerințelor de calitate pentru obligațiunile verzi europene sub forma unui regulament ar trebui să asigure existența unor condiții uniforme pentru emiterea acestor obligațiuni prin prevenirea cerințelor naționale divergente care ar putea rezulta dintr-o transpunere a unei directive și ar trebui, de asemenea, să se garanteze că respectivele condiții sunt direct aplicabile emitenților unor astfel de obligațiuni. Emitenții care utilizează în mod voluntar denumirea de

³⁴ Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

„obligațiune verde europeană” sau „EuGB” ar trebui să respecte aceleași norme în întreaga Uniune, pentru a spori eficiența pieței prin reducerea discrepanțelor, ceea ce reduce la rândul său costurile de evaluare a obligațiunilor respective pentru investitori.

- (8) În conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) 2020/852 și pentru a le oferi investitorilor definiții clare, cantitative, detaliate și comune, cerințele prevăzute la articolul 3 din regulamentul respectiv ar trebui utilizate pentru a stabili dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului. Încasările din obligațiunile care utilizează denumirea „obligațiune verde europeană” sau „EuGB” ar trebui utilizate exclusiv pentru a finanța activități economice care fie sunt durabile din punctul de vedere al mediului și, prin urmare, sunt aliniate la obiectivele de mediu prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2020/852, fie contribuie la transformarea activităților pentru a deveni durabile din punctul de vedere al mediului. Cu toate acestea, obligațiunile respective pot fi utilizate atât pentru a finanța în mod direct astfel de activități durabile din punctul de vedere al mediului, prin finanțarea activelor și a cheltuielilor legate de activitățile economice care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2020/852, cât și pentru a le finanța în mod indirect, prin active financiare care finanțează activitățile economice care îndeplinesc cerințele respective. Prin urmare, este necesar să se precizeze categoriile de cheltuieli și de active care pot fi finanțate din încasările din obligațiunile care utilizează denumirea „obligațiune verde europeană” sau „EuGB”.
- (9) Încasările obținute din obligațiunile verzi europene ar trebui utilizate pentru finanțarea activităților economice care au un impact pozitiv de durată asupra mediului. Un astfel de impact pozitiv de durată poate fi obținut în mai multe moduri. Întrucât activele fixe sunt active pe termen lung, o primă modalitate este aceea de a utiliza încasările din astfel de obligațiuni verzi europene pentru a finanța active fixe corporale sau necorporale care nu sunt active financiare, cu condiția ca activele fixe respective să fie legate de activitățile economice care îndeplinesc cerințele privind activitățile economice durabile din punctul de vedere al mediului prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2020/852 („cerințele taxonomiei”). Întrucât activele financiare pot fi utilizate pentru a finanța activități economice cu un impact pozitiv de durată asupra mediului, o a doua modalitate constă în a utiliza aceste încasări pentru a finanța active financiare, cu condiția ca încasările din activele financiare respective să fie alocate activităților economice care îndeplinesc cerințele taxonomiei. Întrucât activele gospodăriilor pot avea, de asemenea, un impact pozitiv pe termen lung asupra mediului, activele financiare respective ar trebui să includă și activele gospodăriilor populației. Întrucât cheltuielile de capital și cheltuielile de funcționare selectate pot fi utilizate pentru a achiziționa, a moderniza sau a menține active fixe, o a treia modalitate o constituie utilizarea încasărilor obținute din astfel de obligațiuni pentru a finanța cheltuielile de capital și de funcționare legate de activitățile economice care îndeplinesc cerințele taxonomiei sau care vor îndeplini cerințele respective într-o perioadă rezonabil de scurtă de la emiterea obligațiunii în cauză, care poate fi totuși prelungită atunci când acest lucru este justificat în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale activităților economice și ale investițiilor în cauză. Din motivele prezentate mai sus, cheltuielile de capital și cheltuielile de funcționare ar trebui să includă, de asemenea, cheltuielile gospodăriilor populației.
- (10) Entitățile suverane sunt frecvent emitenți de obligațiuni durabile din punctul de vedere al mediului și, prin urmare, ar trebui să li se permită să emită la rândul lor „obligațiuni verzi europene”, cu condiția ca încasările obținute din astfel de obligațiuni să fie utilizate pentru a finanța fie active sau cheltuieli care respectă taxonomia, fie active

sau cheltuieli care vor îndeplini cerințele respective într-o perioadă rezonabil de scurtă de la emiterea obligațiunii în cauză, care poate fi totuși prelungită dacă acest lucru este justificat în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale activităților economice și ale investițiilor în cauză.

- (11) Articolul 4 din Regulamentul (UE) 2020/852 impune statelor membre și Uniunii să aplice criteriile prevăzute la articolul 3 din regulamentul menționat pentru a determina dacă o activitate economică se califică drept durabilă din punctul de vedere al mediului în scopul oricărei măsuri care stabilește cerințe pentru participanții la piața financiară sau pentru emitenți în ceea ce privește produsele financiare sau obligațiunile corporative care sunt puse la dispoziție ca fiind durabile din punctul de vedere al mediului. Prin urmare, este logic ca criteriile tehnice de examinare menționate la articolul 3 litera (d) din Regulamentul (UE) 2020/852 să determine activele fixe, cheltuielile și activele financiare care pot fi finanțate din încasările din obligațiunile verzi europene. Având în vedere progresele tehnologice preconizate în domeniul durabilității mediului, este probabil ca actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (3), al articolului 11 alineatul (3), al articolului 12 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (2) sau al articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/852 să fie revizuite și modificate în timp. Indiferent de astfel de modificări, pentru a oferi securitate juridică emitenților și investitorilor și pentru a preveni ca modificările aduse criteriilor tehnice de examinare să aibă un impact negativ asupra prețului obligațiunilor verzi europene care au fost deja emise, emitenții ar trebui să poată aplica criteriile tehnice de examinare aplicabile la momentul emiterii obligațiunii verzi europene atunci când alocă încasările din aceste obligațiuni activelor fixe sau cheltuielilor eligibile, până la scadența obligațiunii. Pentru a asigura securitatea juridică în cazul obligațiunilor verzi europene ale căror încasări sunt alocate activelor financiare, este necesar să se clarifice faptul că activitățile economice subiacente finanțate de respectivele active financiare ar trebui să respecte criteriile tehnice de examinare aplicabile la momentul creării activelor financiare. În cazul în care actele delegate relevante sunt modificate, emitentul ar trebui să aloce încasările prin aplicarea actelor delegate modificate în termen de cinci ani.
- (12) Timpul necesar pentru transformarea unui activ în vederea alinierii activității economice la care se referă la cerințele taxonomiei nu ar trebui, în mod rezonabil, să depășească cinci ani, mai puțin în anumite circumstanțe în care transformarea poate necesita până la zece ani. Din acest motiv, cheltuielile de capital eligibile ar trebui să se refere la activități economice care îndeplinesc sau vor îndeplini cerințele taxonomiei în termen de cinci ani de la emiterea obligațiunii, cu excepția cazului în care o perioadă mai lungă, de până la zece ani, este justificată de caracteristicile specifice ale activităților economice și ale investițiilor în cauză.
- (13) Investitorilor ar trebui să li se pună la dispoziție toate informațiile necesare pentru a evalua impactul obligațiunilor verzi europene asupra mediului și pentru a compara aceste obligațiuni. În acest scop, trebuie stabilite cerințe specifice și standardizate de publicare a informațiilor, care să asigure transparența cu privire la modul în care emitentul intenționează să aloce încasările din obligațiuni activelor fixe, cheltuielilor și activelor financiare eligibile, precum și cu privire la modul în care aceste încasări au fost efectiv alocate. O astfel de transparență poate fi realizată cel mai bine prin intermediul fișelor informative privind obligațiunile verzi europene și al rapoartelor anuale de alocare. Pentru a consolida comparabilitatea obligațiunilor verzi europene și

pentru a facilita localizarea informațiilor relevante, este necesar să se stabilească modele pentru publicarea acestor informații.

- (14) Investitorii ar trebui să beneficieze de un acces eficient din punctul de vedere al costurilor la informații fiabile cu privire la obligațiunile verzi europene. Emitenții de obligațiuni verzi europene ar trebui, prin urmare, să contracteze examinatori externi care să le furnizeze o examinare pre-emisiune a fișei informative privind obligațiunile verzi europene, precum și examinări post-emisiune ale rapoartelor anuale de alocare a încasărilor din obligațiunile verzi europene.
- (15) Emitenții de obligațiuni verzi europene ar trebui să își respecte angajamentele față de investitori și să aloce încasările din obligațiuni într-un termen rezonabil de scurt de la emitere. În același timp, emitenții nu ar trebui penalizați pentru alocarea încasărilor din obligațiuni activităților economice care nu îndeplinesc încă cerințele taxonomiei, dar le vor îndeplini în perioada de cinci ani (sau în perioada prelungită de zece ani). Emitenții ar trebui, în orice caz, să aloce toate încasările din obligațiunile verzi europene înainte de scadența fiecărei obligațiuni.
- (16) Spre deosebire de emitenții care sunt întreprinderi financiare sau nefinanciare, emitenții care sunt entități suverane pot utiliza încasările din obligațiunile verzi europene pentru a finanța indirect activități economice care sunt aliniate la cerințele taxonomiei prin utilizarea programelor de cheltuieli fiscale sau a programelor de transferuri, inclusiv subvenții. În aceste cazuri, entitățile suverane asigură faptul că activitățile economice finanțate prin astfel de programe respectă termenele și condițiile programelor respective. Din acest motiv, atunci când se efectuează examinări pre-emisiune și post-emisiune ale obligațiunilor verzi europene emise de entități suverane și ale căror încasări sunt alocate cheltuielilor fiscale sau subvențiilor în conformitate cu termene și condiții care sunt aliniate la cerințele taxonomiei, examinatorii externi nu ar trebui să fie obligați să evalueze alinierea la taxonomie a fiecărei activități economice finanțate de astfel de programe. În acest caz, ar trebui să fie suficient ca examinatorii externi să evalueze alinierea termenelor și condițiilor programelor de finanțare respective la cerințele taxonomiei.
- (17) Este posibil ca anumite întreprinderi financiare care au un portofoliu de obligațiuni verzi europene să nu poată identifica, pentru fiecare obligațiune verde europeană în parte, activele financiare distincte cărora le-au fost alocate încasările din obligațiunea respectivă. Acest lucru se datorează unei neconcordanțe între, pe de o parte, perioada până la scadență și volumul finanțării acestor obligațiuni și, pe de altă parte, perioada până la scadență și volumul activelor financiare din bilanțul întreprinderii financiare. În astfel de cazuri, întreprinderile financiare ar trebui să aibă obligația de a publica, în bilanțul întreprinderii, alocarea încasărilor agregate din portofoliul lor de obligațiuni verzi europene unui portofoliu de active financiare durabile din punctul de vedere al mediului. Întreprinderile financiare respective ar trebui să demonstreze apoi, în rapoartele anuale de alocare, că activele financiare durabile din punctul de vedere al mediului aferente au respectat cerințele taxonomiei în momentul în care au fost create. Pentru a se asigura că toate încasările din obligațiunile verzi europene sunt alocate activităților economice durabile din punctul de vedere al mediului, întreprinderile financiare ar trebui, de asemenea, să demonstreze că valoarea acestor active financiare durabile din punctul de vedere al mediului depășește sau este egală cu valoarea obligațiunilor verzi europene care nu au ajuns încă la scadență. Pentru a se asigura că informațiile furnizate rămân complete și actualizate, un examinator extern ar trebui să evalueze în fiecare an rapoartele anuale de alocare. Examinatorul extern ar trebui să se

concentreze în special asupra acelor active financiare care nu figurai în bilanțul emitentului din raportul de alocare aferent anului precedent.

- (18) Pentru a îmbunătăți transparența, emitenții ar trebui, de asemenea, să prezinte impactul obligațiunilor lor asupra mediului prin publicarea unor rapoarte de impact cel puțin o dată pe durata de viață a obligațiunii. Pentru a pune la dispoziția investitorilor toate informațiile relevante pentru evaluarea impactului obligațiunilor verzi europene asupra mediului, rapoartele de impact ar trebui să specifice în mod clar indicatorii, metodologiile și ipotezele aplicate în evaluarea impactului asupra mediului. Pentru a consolida comparabilitatea obligațiunilor verzi europene și pentru a facilita localizarea informațiilor relevante, este necesar să se stabilească modele pentru publicarea acestor informații.
- (19) Auditorii publici sau orice altă entitate publică autorizată de o entitate suverană să evalueze dacă încasările din obligațiunile verzi europene sunt într-adevăr alocate activelor fixe, cheltuielilor și activelor financiare eligibile sunt entități statutare responsabile cu supravegherea cheltuielilor publice și specializate în acest domeniu și au, de regulă, independență garantată prin lege. Prin urmare, entitățile suverane care emit obligațiuni verzi europene ar trebui să aibă posibilitatea de a recurge la astfel de auditori publici sau entități publice în scopul examinării externe a obligațiunilor pe care le emit. Auditorii publici sau entitățile publice respective nu ar trebui să fie înregistrate sau supravegheate în conformitate cu prezentul regulament.
- (20) Pentru a asigura eficiența pieței obligațiunilor verzi europene, emitenții ar trebui să publice pe site-urile lor detalii cu privire la obligațiunile verzi europene pe care le emit. Pentru a asigura fiabilitatea informațiilor și încrederea investitorilor, aceștia trebuie să publice, de asemenea, examinarea pre-emisiune, precum și orice examinări post-emisiune.
- (21) Pentru a îmbunătăți transparența cu privire la modul în care examinatorii externi ajung la concluzii, pentru a se asigura că examinatorii externi dispun de calificările, experiența profesională și independența corespunzătoare, precum și pentru a reduce riscul unor potențiale conflicte de interese și, astfel, pentru a asigura o protecție adecvată a investitorilor, emitenții de obligațiuni verzi europene ar trebui să apeleze numai la examinatori externi, inclusiv din țări terțe, care au fost înregistrați și fac obiectul unei supravegheri continue din partea Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA).
- (22) Pentru a consolida transparența față de investitori cu privire la modul în care se evaluează alinierea încasărilor din obligațiuni la cerințele taxonomiei, examinatorii externi ar trebui să comunice suficient de detaliat utilizatorilor examinărilor pre-emisiune și post-emisiune metodologiile și ipotezele principale pe care le utilizează în activitățile lor de examinare externă, ținând seama în mod corespunzător de protecția datelor care constituie obiectul dreptului de proprietate și a proprietății intelectuale.
- (23) Examinatorii externi ar trebui să dispună de mecanisme pentru a se asigura că au o guvernare corporativă solidă și că examinările lor pre-emisiune și post-emisiune sunt independente, obiective și de bună calitate. Personalul de conducere de nivel superior al examinătorilor externi ar trebui, prin urmare, să aibă suficientă expertiză în domeniul serviciilor financiare și al mediului și să se asigure că un număr suficient de angajați care dețin cunoștințele și experiența necesare efectuează examinarea externă. Din același motiv, funcția de conformitate ar trebui să poată raporta constatările sale fie unui organ de supraveghere, fie unui organ administrativ.

- (24) Pentru a se asigura independența examinatorilor externi, aceștia ar trebui să evite situațiile de conflict de interese și să gestioneze conflictele în mod adecvat atunci când acestea sunt inevitabile. Examinatorii externi ar trebui, prin urmare, să facă publice conflictele de interese în timp util. De asemenea, aceștia ar trebui să țină evidența tuturor amenințărilor semnificative la adresa independenței lor, a angajaților lor și a altor persoane implicate în procesul de examinare externă. Totodată, aceștia ar trebui să păstreze registre ale măsurilor de protecție aplicate pentru a atenua aceste amenințări.
- (25) Este necesar să se evite aplicarea divergentă a prezentului regulament de către autoritățile naționale competente. În același timp, este necesar să se reducă costurile de tranzacționare și costurile operaționale ale examinatorilor externi, să se consolideze încrederea investitorilor și să se sporească securitatea juridică. Prin urmare, este oportun să se confere ESMA competența generală în ceea ce privește înregistrarea și supravegherea continuă a examinatorilor externi înregistrați din Uniune. Întreținerea ESMA cu responsabilitatea exclusivă pentru aceste aspecte ar trebui să asigure condiții de concurență echitabile în ceea ce privește cerințele de înregistrare și supravegherea continuă și să elimine riscul arbitrajului de reglementare la nivelul statelor membre. În același timp, această responsabilitate exclusivă ar trebui să optimizeze alocarea resurselor de supraveghere la nivelul Uniunii, transformând astfel ESMA în centru de expertiză și sporind eficiența supravegherii.
- (26) ESMA ar trebui să poată solicita toate informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile de supraveghere în mod eficace. Prin urmare, aceasta ar trebui să poată solicita astfel de informații de la examinatori externi, de la persoane implicate în activități de examinare externă, de la entități supuse examinării și de la părți terțe legate de acestea, de la părți terțe cărora examinatorii externi le-au externalizat funcții operaționale și de la persoane care au altfel legături sau se află în relații strânse și substanțiale de cooperare cu examinatorii externi sau cu activitățile de examinare externă.
- (27) Pentru a permite ESMA să își îndeplinească atribuțiile de supraveghere și, în special, să oblige examinatorii externi să pună capăt unei încălcări, să furnizeze informații complete și corecte sau să se conformeze unei investigații sau unei inspecții la fața locului, ESMA ar trebui să poată impune sancțiuni sau penalități cu titlu cominatoriu.
- (28) Emitenții de obligațiuni verzi europene pot solicita accesul la serviciile examinatorilor externi din țări terțe. Prin urmare, este necesar să se stabilească un regim pentru examinatorii externi din țări terțe pe baza unei evaluări a echivalenței, a unei recunoașteri sau a unei validări în temeiul căreia examinatorii externi din țări terțe să poată furniza servicii de examinare externă.
- (29) Pentru a facilita accesul examinatorilor externi din țări terțe în absența unei decizii de echivalare, este necesar să se prevadă un proces de recunoaștere de către ESMA a examinatorilor externi situați într-o țară terță.
- (30) Pentru a facilita furnizarea de servicii de către examinatorii externi din țări terțe pentru emitenții de obligațiuni verzi europene, ar trebui să se stabilească un regim de validare care să le permită, în anumite condiții, examinatorilor externi înregistrați situați în Uniune să valideze serviciile furnizate de un examinator extern dintr-o țară terță. Un examinator extern care a validat serviciile furnizate de un examinator extern dintr-o țară terță ar trebui să fie pe deplin responsabil de aceste servicii validate și de asigurarea faptului că respectivul examinator extern dintr-o țară terță respectă cerințele prevăzute în prezentul regulament.

- (31) În conformitate cu articolul 290 din TFUE, ar trebui să se delege Comisiei competența de a specifica procedura pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv dispozițiile privind dreptul la apărare, dispozițiile temporale, încasarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu, precum și normele detaliate privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea sancțiunilor și tipul de taxe, cazurile în care se percep taxe, cuantumul taxelor și modalitatea de plată a acestor taxe. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare³⁵. Mai precis, pentru a asigura o participare egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul ar trebui să primească toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestora ar trebui să aibă în mod sistematic acces la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu elaborarea actelor delegate.
- (32) Ar fi eficient și oportun să se încredințeze ESMA, ca organism care deține un nivel înalt de competențe de specialitate, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care nu implică opțiuni de politică, pe care să le înainteze Comisiei.
- (33) ESMA ar trebui să fie autorizată să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza mai în detaliu criteriile pe baza cărora poate evalua o cerere de înregistrare depusă de un examinator extern și furnizarea de informații de către examinatorul extern respectiv pentru a stabili nivelul său de conformitate cu cerințele prezentului regulament³⁶.
- (34) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului³⁷.
- (35) ESMA ar trebui să fie mandată să elaboreze proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica formularele, modelele și procedurile standard pentru furnizarea de informații destinate înregistrării examinerilor externi. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate prin intermediul unor acte de punere în aplicare în temeiul articolului 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului³⁸.
- (36) Pentru a încuraja examinerii externi să furnizeze servicii emitenților de obligațiuni verzi europene de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, prezentul regulament

³⁵ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

³⁶ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

³⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

³⁸ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

stabilește un regim tranzitoriu pentru primele 30 de luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.

- (37) Obiectivele prezentului regulament sunt duble. Pe de o parte, acesta urmărește să asigure aplicarea unor cerințe uniforme în ceea ce privește utilizarea denumirii de „obligațiune verde europeană” sau „EuGB”. Pe de altă parte, scopul său este de a stabili un sistem simplu de înregistrare și un cadru de supraveghere pentru examinatorii externi, încredințând unei singure autorități de supraveghere înregistrarea și supravegherea examinatorilor externi din Uniune. Ambele obiective ar trebui să faciliteze atragerea de capital pentru proiectele care urmăresc obiective durabile din punctul de vedere al mediului. Deoarece obiectivele respective nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Titlul I

Obiect și definiții

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește cerințe uniforme pentru emitenții de obligațiuni care doresc să utilizeze denumirea „obligațiune verde europeană” sau „EuGB” pentru obligațiunile lor durabile din punctul de vedere al mediului puse la dispoziția investitorilor din Uniune și stabilește un sistem de înregistrare și un cadru de supraveghere pentru examinatorii externi ai obligațiunilor verzi europene.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „emitent” înseamnă orice entitate juridică ce emite obligațiuni;
- (2) „întreprindere financiară” înseamnă un AFIA, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁹, o societate de administrare a OPCVM, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 10 din Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰, o instituție de credit, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹, o firmă de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o întreprindere de asigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁴² sau o întreprindere de reasigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE;
- (3) „entitate suverană” înseamnă oricare dintre următoarele:
 - (a) Euratom, Uniunea și oricare dintre agențiile acestora;
 - (b) orice stat, inclusiv un serviciu guvernamental, o agenție sau un vehicul cu scop special al statului respectiv;
 - (c) în cazul unui stat federal, unul dintre membrii federației;
 - (d) o entitate regională sau municipală;

³⁹ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁴⁰ Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (JO L 317, 9.12.2019, p. 1).

⁴¹ Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁴² Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

- (e) o întreprindere colectivă din mai multe state sub forma unei organizații sau a unui vehicul cu scop special;
 - (f) o societate de drept privat deținută integral de una sau mai multe dintre entitățile menționate la literele (a)-(e);
- (4) „cerințele taxonomiei” înseamnă cerințele prevăzute la articolul 3 din Regulamentul (UE) 2020/852;
- (5) „piață reglementată” înseamnă o piață reglementată, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴³.

⁴³ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

Titlul II

Condiții de utilizare a denumirii „obligațiune verde europeană” sau „EuGB”

Capitolul I

Cerințe referitoare la obligațiuni

Articolul 3

Denumire

Denumirea „obligațiune verde europeană” sau „EuGB” se utilizează numai pentru obligațiunile care îndeplinesc cerințele prevăzute în prezentul titlu până la scadența lor.

Articolul 4

Utilizarea încasărilor din obligațiunile verzi europene

1. Înainte de scadența obligațiunii, încasările din obligațiunile verzi europene se alocă exclusiv și integral, fără deducerea costurilor, următoarelor elemente sau unei combinații a acestora:
 - (a) active fixe, inclusiv cele ale gospodăriilor populației, care nu sunt active financiare;
 - (b) cheltuielile de capital, inclusiv cele ale gospodăriilor populației;
 - (c) cheltuieli de funcționare care au fost suportate cu mai puțin de trei ani înainte de emiterea obligațiunii verzi europene;
 - (d) active financiare, astfel cum sunt menționate la articolul 5.

În sensul prezentului alineat, cheltuielile de capital înseamnă fie intrările de active fixe corporale și necorporale în cursul exercițiului financiar avut în vedere înainte de depreciere, amortizare și orice reevaluare, inclusiv intrările care rezultă din reevaluări și deprecieri pentru exercițiul financiar în cauză, excluzând valoarea justă, fie orice intrări de active fixe corporale și necorporale rezultate din combinații de întreprinderi.

În sensul prezentului alineat, cheltuielile de funcționare înseamnă costuri directe necapitalizate legate de cercetare și dezvoltare, educație și formare, măsuri de renovare a clădirilor, contracte de leasing pe termen scurt, întreținere și reparații, precum și eventuale alte cheltuieli directe legate de întreținerea curentă a activelor fixe corporale sau necorporale necesare pentru a asigura funcționarea continuă și eficace a acestor active.
2. Prin derogare de la alineatul (1), o entitate suverană poate alocă, de asemenea, încasările din obligațiunile verzi europene pe care le-a emis următoarelor elemente sau oricărei combinații a acestora:
 - (a) active fixe, astfel cum sunt definite la punctul 7.22 din anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁴;

⁴⁴ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

- (b) activele nefinanciare neproduse menționate la punctul 7.24 din anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013;
 - (c) înlesnirea fiscală menționată la punctul 20.167 din anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013, care a fost acordată cu mai puțin de trei ani înainte de emiterea obligațiunii verzi europene;
 - (d) subvențiile menționate la punctul 4.30 din anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013 care au fost transferate cu mai puțin de trei ani înainte de emiterea obligațiunii verzi europene;
 - (e) cheltuielile de capital menționate la punctul 20.104 din anexa A la Regulamentul (UE) nr. 549/2013.
3. O obligațiune verde europeană poate fi refinanțată prin emiterea unei noi obligațiuni verzi europene.

Articolul 5 **Active financiare**

1. Activele financiare menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (d) înseamnă oricare dintre următoarele active sau orice combinație a acestora:
 - (a) titluri de datorie;
 - (b) titluri de capital.
2. Încasările din activele financiare menționate la alineatul (1) se alocă numai activelor fixe care nu sunt active financiare, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (a), cheltuielilor de capital, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b), sau cheltuielilor de funcționare, astfel cum sunt menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (c).
3. Prin derogare de la alineatul (2), încasările din activele financiare menționate la alineatul (1) pot fi alocate altor active financiare cu condiția ca încasările din activele financiare respective să fie alocate conform alineatului (2).

Articolul 6 **Alinierea la taxonomie a utilizării încasărilor**

1. Utilizarea încasărilor menționată la articolul 4 vizează activități economice care îndeplinesc cerințele taxonomiei sau care vor îndeplini cerințele taxonomiei într-o perioadă definită într-un plan de aliniere la taxonomie.
 Planul de aliniere la taxonomie menționat la primul paragraf descrie acțiunile și cheltuielile care sunt necesare pentru ca o activitate economică să îndeplinească cerințele taxonomiei în perioada specificată.
 Perioada menționată la primul și al doilea paragraf nu trebuie să depășească cinci ani de la emiterea obligațiunii, cu excepția cazului în care o perioadă mai lungă, de până la zece ani, este justificată de caracteristicile specifice ale activităților economice în cauză, astfel cum sunt documentate într-un plan de aliniere la taxonomie.
2. În cazul în care încasările dintr-o obligațiune verde europeană sunt alocate prin intermediul activelor financiare fie cheltuielilor de capital menționate la articolul 4 alineatul (1) litera (b), fie cheltuielilor de funcționare menționate la articolul 4

alineatul (1) litera (c), perioada definită menționată la alineatul (1) primul paragraf începe din momentul creării activului financiar.

Articolul 7

Aplicarea cerințelor taxonomiei

1. Emitenții alocă încasările din obligațiuni utilizărilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), articolul 4 alineatul (2) sau titlurilor de capital menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (b) prin aplicarea actelor delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (3), al articolului 11 alineatul (3), al articolului 12 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (2) sau al articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/852, aplicabile la momentul emiterii obligațiunii.

În cazul în care actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (3), al articolului 11 alineatul (3), al articolului 12 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (2) sau al articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/852 sunt modificate în urma emiterii obligațiunilor, emitentul alocă încasările din obligațiuni utilizărilor menționate la primul paragraf prin aplicarea actelor delegate modificate în termen de cinci ani de la intrarea lor în vigoare.

2. Atunci când alocă încasările din obligațiuni titlurilor de datorie menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (a), emitenții aplică actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (3), al articolului 11 alineatul (3), al articolului 12 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (2) sau al articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/852, aplicabile la momentul creării titlurilor de datorie.

În cazul în care, la momentul creării titlurilor de datorie menționate la primul paragraf, nu erau în vigoare acte delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (3), al articolului 11 alineatul (3), al articolului 12 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (2) sau al articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/852, emitenții aplică primele acte delegate care au fost adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (3), al articolului 11 alineatul (3), al articolului 12 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (2) sau al articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/852.

În cazul în care actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (3), al articolului 11 alineatul (3), al articolului 12 alineatul (2), al articolului 13 alineatul (2), al articolului 14 alineatul (2) sau al articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/852 sunt modificate în urma creării titlurilor de datorie menționate la primul paragraf, emitentul alocă încasările din obligațiuni titlurilor de datorie menționate la primul paragraf prin aplicarea actelor delegate modificate în termen de cinci ani de la intrarea lor în vigoare.

Capitolul II

Cerințele privind transparența și examinarea externă

Articolul 8

Fișa informativă privind obligațiunile verzi europene și examinarea pre-emisiune a fișei informative privind obligațiunile verzi europene

1. Înainte de emiterea unei obligațiuni verzi europene, emitenții trebuie:
 - (a) să completeze fișa informativă privind obligațiunile verzi europene prevăzută în anexa I;
 - (b) să se asigure că fișa informativă privind obligațiunile verzi europene completată a făcut obiectul unei examinări pre-emisiune, soldată cu un aviz pozitiv din partea unui examinator extern.
2. O fișă informativă privind obligațiunile verzi europene se poate referi la una sau mai multe emisiuni de obligațiuni verzi europene.
3. Examinarea pre-emisiune a fișei informative menționate la alineatul (1) litera (b) trebuie să conțină toate elementele următoare:
 - (a) o evaluare a conformității fișei informative completate privind obligațiunile verzi cu articolele 4-7 din prezentul regulament și cu anexa I la prezentul regulament;
 - (b) informațiile stabilite în anexa IV.

Articolul 9

Rapoartele de alocare și examinarea post-emisiune a rapoartelor de alocare

1. În fiecare an și până la alocarea integrală a încasărilor din obligațiunile verzi europene în cauză, emitenții de obligațiuni verzi europene întocmesc un raport de alocare a încasărilor din obligațiunile verzi europene utilizând modelul prevăzut în anexa II, demonstrând că încasările din obligațiunile verzi europene în cauză de la data emiterii lor și până la sfârșitul anului la care se referă raportul au fost alocate în conformitate cu articolele 4-7.
2. Un raport de alocare a încasărilor din obligațiunile verzi europene se poate referi la una sau mai multe emisiuni de obligațiuni verzi europene.
3. Emitenții de obligațiuni verzi europene trebuie să obțină o examinare post-emisiune, efectuată de un examinator extern, a raportului de alocare întocmit după alocarea integrală a încasărilor din obligațiunile verzi europene în conformitate cu articolele 4-7.
4. În cazul în care, în urma publicării raportului de alocare în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (c), alocarea încasărilor este corectată, emitenții de obligațiuni verzi europene în cauză trebuie să modifice raportul de alocare și să obțină o examinare post-emisiune, efectuată de un examinator extern, a respectivului raport de alocare modificat.
5. Prin derogare de la alineatul (3), fiecare raport de alocare al emitenților care sunt întreprinderi financiare care alocă încasări dintr-un portofoliu de mai multe obligațiuni verzi europene unui portofoliu de active financiare menționate la articolul 5 trebuie să facă obiectul unei examinări post-emisiune, efectuate de către

un examinator extern. Examinatorul extern acordă o atenție deosebită acelor active financiare care nu au fost incluse în niciun raport de alocare publicat anterior.

6. Emitenții de obligațiuni verzi europene furnizează rapoartele de alocare menționate la alineatele (3), (4) și (5) unui examinator extern, în termen de 30 de zile de la sfârșitul anului la care se referă rapoartele de alocare. Examinarea post-emisiune trebuie publicată în termen de 90 de zile de la primirea raportului de alocare.
7. Examinarea post-emisiune menționată la alineatele (3), (4) și (5) trebuie să conțină toate elementele următoare:
 - (a) o evaluare a măsurii în care emitentul a alocat încasările din obligațiuni în conformitate cu articolele 4-7, pe baza informațiilor furnizate examinatorului extern;
 - (b) o evaluare a respectării de către emitent a utilizării preconizate a încasărilor, prevăzută în fișa informativă privind obligațiunile verzi, pe baza informațiilor furnizate examinatorului extern;
 - (c) informațiile stabilite în anexa IV.
8. În cazul în care încasările din obligațiuni sunt alocate pentru înlesnirea fiscală menționată la articolul 4 alineatul (2) litera (c) sau pentru subvențiile menționate la articolul 4 alineatul (2) litera (d), examinarea post-emisiune vizează numai conformitatea cu articolele 4-7 a termenelor și condițiilor în temeiul cărora au fost plătite cheltuielile sau au fost realizate transferurile respective.

Articolul 10

Raportul de impact al obligațiunilor verzi europene

1. Emitenții de obligațiuni verzi europene întocmesc, după alocarea integrală a încasărilor din aceste obligațiuni și cel puțin o dată pe durata de viață a obligațiunilor, un raport de impact al obligațiunilor verzi europene privind impactul asupra mediului al utilizării încasărilor din aceste obligațiuni, utilizând modelul prevăzut în anexa III.
2. Un singur raport de impact poate acoperi mai multe emisiuni de obligațiuni verzi europene.

Articolul 11

Entități suverane în calitate de emitent

Un emitent care este entitate suverană poate obține examinări pre-emisiune și post-emisiune de la un examinator extern sau de la un auditor public sau de la orice altă entitate publică mandatată de entitatea suverană să evalueze conformitatea cu prezentul regulament.

Articolul 12

Prospectul pentru obligațiunile verzi europene

1. În cazul în care trebuie publicat un prospect, în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1129, prospectul respectiv trebuie să specifice în mod clar, în situațiile în care se impune prezentarea de informații privind utilizarea încasărilor, că obligațiunile verzi europene sunt emise în conformitate cu prezentul regulament.
2. În sensul articolului 19 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2017/1129, „informațiile reglementate” trebuie să includă informațiile cuprinse în fișa

informativă privind obligațiunile verzi europene menționată la articolul 8 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament.

Articolul 13

Publicarea pe site-ul emitentului și notificarea ESMA și a autorităților naționale competente

1. Emitenții de obligațiuni verzi europene publică pe site-ul lor, într-o secțiune separată intitulată „Obligațiuni verzi europene” și pun la dispoziție în mod gratuit, cel puțin până la scadența obligațiunilor în cauză, toate informațiile următoare:
 - (a) fișa informativă privind obligațiunile verzi europene completată, menționată la articolul 8, înainte de emiterea obligațiunii;
 - (b) examinarea pre-emisiune referitoare la fișa informativă privind obligațiunile verzi europene menționată la articolul 8, înainte de emiterea obligațiunii;
 - (c) rapoartele anuale de alocare a încasărilor din obligațiunile verzi europene menționate la articolul 9, în fiecare an, până la alocarea integrală a încasărilor din obligațiunea verde europeană în cauză, cel târziu la trei luni de la sfârșitul anului la care acestea se referă;
 - (d) examinările post-emisiune ale rapoartelor de alocare a încasărilor din obligațiunile verzi europene, menționate la articolul 9;
 - (e) raportul de impact al obligațiunilor verzi europene, menționat la articolul 10.
2. Informațiile conținute în documentele menționate la alineatul (1) literele (a), (c) și (e) trebuie furnizate în limba sau limbile următoare:
 - (a) în cazul în care obligațiunile verzi europene sunt oferite publicului sau sunt cotate pe o piață dintr-un singur stat membru, într-o limbă acceptată de autoritatea competentă a statului membru respectiv, astfel cum se menționează la articolul 36 din prezentul regulament;
 - (b) în cazul în care obligațiunile verzi europene sunt oferite publicului sau sunt cotate pe o piață în două sau mai multe state membre, fie într-o limbă acceptată de autoritatea competentă din fiecare stat membru, astfel cum se menționează la articolul 37 din prezentul regulament, fie într-o limbă uzuală în domeniul finanțelor internaționale, la alegerea emitentului.
3. Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care se impune publicarea unui prospect pentru obligațiunea verde europeană în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1129, informațiile conținute în documentele menționate la alineatul (1) literele (a), (c) și (e) trebuie furnizate în limba sau limbile respectivului prospect.
4. Emitenții de obligațiuni verzi europene notifică fără întârzieri nejustificate autoritatea națională competentă menționată la articolul 36 cu privire la publicarea tuturor documentelor menționate la alineatul (1).
5. Emitenții de obligațiuni verzi europene notifică ESMA cu privire la publicarea tuturor documentelor menționate la alineatul (1) în termen de 30 de zile.

Titlul III

Examinatorii externi ai obligațiunilor verzi europene

Capitolul I

Condiții pentru desfășurarea de activități în calitate de examinator extern al obligațiunilor verzi europene

Articolul 14 **Înregistrarea**

1. Înainte de a-și începe activitatea, examinatorii externi ai obligațiunilor verzi europene se înregistrează la ESMA.
2. Examinatorii externi înregistrați la ESMA trebuie să îndeplinească în orice moment condițiile de înregistrare prevăzute la articolul 15 alineatul (2).
3. Auditorii publici și alte entități publice autorizate de emitenții suverani să evalueze respectarea prezentului regulament nu sunt supuși prevederilor titlurilor III și IV din prezentul regulament.

Articolul 15 **Cererea de înregistrare ca examinator extern al obligațiunilor verzi europene**

1. Cererea de înregistrare ca examinator extern al obligațiunilor verzi europene trebuie să conțină toate informațiile următoare:
 - (a) denumirea completă a solicitantului, adresa sediului social din Uniune, site-ul solicitantului și, dacă este disponibil, identificatorul entității juridice (*legal entity identifier* – LEI);
 - (b) numele și datele de contact ale persoanei de contact;
 - (c) statutul juridic al solicitantului;
 - (d) structura acționariatului solicitantului;
 - (e) identitatea membrilor personalului de conducere de nivel superior al solicitantului și nivelul lor de calificare, de experiență și de formare;
 - (f) numărul analiștilor, al angajaților și al altor persoane implicate direct în activitățile de evaluare și nivelul lor de experiență și de formare;
 - (g) o descriere a procedurilor și metodologiilor puse în aplicare de solicitant pentru a emite examinări pre-emisiune, astfel cum se menționează la articolul 8, și examinări post-emisiune, astfel cum se menționează la articolul 9;
 - (h) politicile sau procedurile puse în aplicare de solicitant pentru a identifica, a gestiona și a publica informații cu privire la orice conflict de interese, astfel cum se menționează la articolul 27;
 - (i) după caz, documentele și informațiile referitoare la eventuale acorduri existente sau planificate de externalizare a activităților examinatorului extern acoperite de prezentul regulament, inclusiv informații privind entitățile care își asumă funcții de externalizare;
 - (j) după caz, informații despre alte activități desfășurate de solicitant.

2. ESMA înregistrează un solicitant ca examinator extern numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
- (a) personalul de conducere de nivel superior al solicitantului:
 - (i) are o reputație suficient de bună;
 - (ii) este suficient de calificat pentru a se asigura că solicitantul poate îndeplini sarcinile impuse examinatorilor externi în temeiul prezentului regulament;
 - (iii) deține suficiente calificări profesionale;
 - (iv) are experiență în asigurarea calității, controlul calității, efectuarea de examinări pre-emisiune și post-emisiune și servicii financiare;
 - (b) numărul analiștilor, al angajaților și al altor persoane implicate direct în activitățile de evaluare, precum și nivelul lor de experiență și de formare sunt suficiente pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor impuse examinatorilor externi în temeiul prezentului regulament;
 - (c) procedurile interne puse în aplicare pentru a asigura conformitatea cu cerințele capitolului II din prezenta secțiune sunt adecvate și eficiente.
3. În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii, ESMA verifică dacă aceasta este completă.
- Dacă cererea nu este completă, ESMA informează solicitantul despre acest lucru și stabilește un termen-limită până la care solicitantul să furnizeze informații suplimentare.
- În cazul în care cererea este completă, ESMA informează solicitantul în acest sens.
4. ESMA înregistrează sau refuză să înregistreze un solicitant în termen de 45 de zile lucrătoare de la data primirii cererii complete.
- ESMA poate prelungi perioada menționată la primul paragraf cu 15 zile lucrătoare în cazul în care solicitantul intenționează să recurgă la externalizare pentru a-și desfășura activitățile de examinator extern.
- ESMA îi notifică în scris solicitantului înregistrarea sa ca examinator extern sau refuzul de a înregistra solicitantul respectiv. Decizia de înregistrare sau de refuz al înregistrării prezintă motivele pe care se întemeiază și intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptare.
5. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile menționate la alineatul (2) literele (a) și (b).
- ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la *[OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare]*.
- Comisiei i se delegă competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
6. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care precizează formularele, modelele și procedurile standard pentru transmiterea informațiilor menționate la alineatul (1).
- Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare, ESMA ține seama de mijloacele digitale de înregistrare.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare].

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 16

Modificări semnificative relevante pentru înregistrare

1. Un examinator extern notifică ESMA cu privire la orice modificare semnificativă a informațiilor furnizate în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) sau a faptelor referitoare la informațiile menționate la articolul 15 alineatul (1) înainte ca aceste modificări să fie puse în aplicare.

ESMA analizează aceste modificări semnificative. În cazul în care ESMA formulează obiecții cu privire la astfel de modificări semnificative, aceasta informează examinatorul extern în termen de două luni de la notificarea modificărilor respective și prezintă motivele obiecției. Modificările menționate la primul paragraf pot fi efectuate numai dacă ESMA nu formulează obiecții la respectivele modificări în termenul prevăzut.

2. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în care precizează formularele, modelele și procedurile standard pentru transmiterea informațiilor menționate la alineatul (1).

Atunci când elaborează proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare, ESMA ține seama de mijloacele digitale de înregistrare.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la [OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare].

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 17

Regimul lingvistic

Un examinator extern depune cererea de înregistrare menționată la articolul 15 în oricare dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. Dispozițiile Regulamentului nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene⁴⁵ se aplică *mutatis mutandis* oricăror alte comunicări dintre ESMA și examinatorii externi și personalul acestora.

Capitolul II

Cerințe organizatorice, procese și documente privind guvernarea

Articolul 18

Principii generale

1. Examinatorii externi utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate pentru a se conforma obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament.

⁴⁵ JO 17, 6.10.1958, p. 385/58.

2. Examinatorii externi monitorizează și evaluează gradul de adecvare și de eficacitate a sistemelor, a resurselor și a procedurilor lor instituite în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament cel puțin o dată pe an și iau măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.
3. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile de evaluare a pertinentei, adecvării și eficacității sistemelor, resurselor, mecanismelor și procedurilor examinerilor externi menționate la alineatele (1) și (2).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare].

Comisiei i se delegă competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 19

Personalul de conducere de nivel superior

1. Personalul de conducere de nivel superior al examinerului extern asigură toate elementele următoare:
 - (a) gestionarea corectă și prudentă a examinerului extern;
 - (b) independența activităților de evaluare;
 - (c) identificarea, gestionarea și divulgarea în mod adecvat a conflictelor de interese;
 - (d) respectarea în orice moment de către examinerul extern a cerințelor prezentului regulament.
2. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile de evaluare a gestionării corecte și prudente a examinerului extern menționate la alineatul (1) litera (a).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare].

Comisiei i se delegă competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 20

Analiștii și angajații examinerilor externi, precum și alte persoane implicate direct în activitățile de evaluare ale examinerilor externi

1. Examinatorii externi se asigură că analiștii și angajații lor, precum și orice alte persoane fizice ale căror servicii sunt puse la dispoziția lor sau se află sub controlul lor și care sunt implicate în mod direct în activități de evaluare dețin nivelul necesar de cunoștințe și experiență pentru realizarea sarcinilor care le-au fost alocate.
2. Examinatorii externi se asigură că persoanele menționate la alineatul (1) nu sunt autorizate să inițieze sau să participe la negocierile care vizează taxe sau plăți cu orice entitate evaluată, cu orice parte terță legată sau cu orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de entitatea evaluată printr-o relație de control.

3. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile de evaluare a caracterului adecvat al cunoștințelor și al experienței persoanelor menționate la alineatul (1).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare].

Comisiei i se delegă competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 21

Funcția de conformitate

1. Examinatorii externi stabilesc și mențin o funcție de conformitate permanentă și eficace pentru activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament.
2. Examinatorii externi se asigură că funcția de conformitate:
 - (a) dispune de mijloacele necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile în mod corespunzător și independent;
 - (b) deține resursele și cunoștințele de specialitate necesare și are acces la toate informațiile relevante;
 - (c) nu își monitorizează sau evaluează propriile activități;
 - (d) nu este remunerată în funcție de performanța economică a examinatorului extern.
3. Constatările funcției de conformitate sunt puse la dispoziția unui organ de supraveghere sau, după caz, a unui organ administrativ al examinatorului extern.
4. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile pentru a evalua dacă funcția de conformitate dispune de mijloacele necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile în mod corespunzător și independent, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (a), precum și criteriile pentru a evalua dacă funcția de conformitate dispune de resursele și expertiza necesare și are acces la toate informațiile relevante, astfel cum se menționează la alineatul (2) litera (b).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare].

Comisiei i se delegă competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 22

Politici și proceduri interne

1. Examinatorii externi adoptă și pun în aplicare politici și proceduri interne privind obligația de diligență, care garantează că interesele lor economice nu afectează independența sau acuratețea activităților de evaluare.
2. Examinatorii externi adoptă și pun în aplicare proceduri administrative și contabile solide, mecanisme de control intern și mecanisme eficace de control și de protecție pentru sistemele de prelucrare a informațiilor.

3. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile de evaluare a procedurilor administrative și contabile solide, a mecanismelor de control intern și a mecanismelor eficace de control și de protecție pentru sistemele de prelucrare a informațiilor menționate la alineatul (2).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare].

Comisiei i se delegă competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 23

Metodologiile de evaluare și informațiile utilizate pentru examinările pre-emisiune și post-emisiune

1. Examinatorii externi adoptă și pun în aplicare măsuri pentru a se asigura că examinările lor pre-emisiune menționate la articolul 8 și examinările lor post-emisiune menționate la articolul 9 se bazează pe o analiză aprofundată a tuturor informațiilor de care dispun și care, în conformitate cu metodologiile lor, sunt relevante pentru analiza lor.
2. Examinatorii externi utilizează informații de o calitate suficientă și din surse fiabile atunci când furnizează examinări pre-emisiune sau post-emisiune.
3. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează criteriile pentru a evalua dacă informațiile menționate la alineatul (2) sunt de o calitate suficientă și dacă sursele menționate la alineatul (2) sunt fiabile.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la [OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare].

Comisiei i se delegă competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 24

Erori în metodologiile de evaluare sau în aplicarea acestora

1. Examinatorii externi care iau cunoștință de erori apărute în metodologiile lor de evaluare sau în aplicarea acestora, erori care au un impact semnificativ asupra unei examinări pre-emisiune menționate la articolul 8 sau asupra unei examinări post-emisiune menționate la articolul 9, notifică imediat ESMA și emitenții obligațiunilor verzi europene afectați și explică aceste erori.
2. Examinatorii externi publică erorile menționate la alineatul (1) pe site-urile lor, împreună cu o examinare pre-emisiune sau post-emisiune revizuită, după caz. Documentele revizuite precizează motivele care au stat la baza modificărilor.

Articolul 25

Externalizarea

1. Examinatorii externi care își externalizează activitățile de evaluare către furnizori terți de servicii se asigură că orice astfel de furnizor terț de servicii are abilitatea și capacitatea de a efectua aceste activități de evaluare în mod fiabil și profesional.

Acești examinatori externi se asigură, de asemenea, că externalizarea nu afectează în mod semnificativ calitatea controlului lor intern și capacitatea ESMA de a supraveghea respectarea de către examinatorii externi respectivi a prezentului regulament.

2. Examinatorii externi nu își externalizează funcția de conformitate.
3. Examinatorii externi notifică ESMA cu privire la activitățile de evaluare care urmează să fie externalizate, specificând nivelul de resurse umane și tehnice necesare pentru desfășurarea fiecăreia dintre activitățile respective.
4. Examinatorii externi care externalizează activități de evaluare se asigură că o astfel de externalizare nu reduce și nu afectează capacitatea lor de a-și îndeplini funcția sau rolurile care le revin în calitate de membri ai personalului de conducere de nivel superior sau ai organului de conducere din cadrul examinatorului extern.
5. Examinatorii externi se asigură că furnizorii terți de servicii cooperează cu ESMA în legătură cu orice activități de evaluare externalizate.
6. Examinatorii externi rămân responsabili pentru orice activitate externalizată și adoptă măsuri organizatorice pentru a asigura:
 - (a) faptul că aceștia evaluează dacă furnizorii terți de servicii desfășoară activitățile de evaluare externalizate în mod eficace și în conformitate cu legislația și cu cerințele de reglementare aplicabile la nivelul Uniunii și la nivel național și abordează în mod adecvat deficiențele identificate;
 - (b) identificarea oricăror riscuri potențiale legate de activitățile de evaluare externalizate;
 - (c) monitorizarea periodică adecvată a activităților de evaluare externalizate;
 - (d) proceduri adecvate de control cu privire la activitățile de evaluare externalizate, inclusiv supravegherea eficace a activităților de evaluare externalizate și a oricăror riscuri potențiale la nivelul furnizorului terț de servicii;
 - (e) continuitatea adecvată a activităților de evaluare externalizate.

În sensul literei (e), examinatorii externi obțin informații cu privire la mecanismele utilizate de furnizorii terți de servicii pentru asigurarea continuității activității, evaluează calitatea acestora și solicită îmbunătățiri ale acestor mecanisme, dacă este necesar.
7. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează:
 - (a) criteriile de evaluare a abilității și a capacității furnizorilor terți de servicii de a desfășura activitățile de evaluare în mod fiabil și profesional;
 - (b) criteriile pentru a se asigura că desfășurarea activităților de evaluare nu afectează în mod semnificativ calitatea controlului intern al examinatorilor externi sau capacitatea ESMA de a supraveghea respectarea prezentului regulament de către examinatorii externi.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la *[OP: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare]*.

Comisiei i se delegă competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 26
Cerințele privind ținerea evidențelor

1. Examinatorii externi țin evidențe adecvate cu privire la toate elementele următoare:
 - (a) identitatea persoanelor care participă la elaborarea și aprobarea examinărilor pre-emisiune menționate la articolul 8 și a examinărilor post-emisiune menționate la articolul 9, precum și data la care au fost luate deciziile de aprobare a examinărilor pre-emisiune și post-emisiune;
 - (b) documentația aferentă procedurilor și metodologiilor stabilite utilizate de examinatorii externi pentru a efectua și a redacta examinările pre-emisiune și post-emisiune;
 - (c) documentele interne, inclusiv informații și documente de lucru care nu sunt publice, utilizate pentru a constitui baza oricărei examinări pre-emisiune sau post-emisiune publicate;
 - (d) evidențe ale procedurilor și măsurilor aplicate de examinatorii externi pentru a se conforma dispozițiilor din prezentul regulament;
 - (e) copii ale comunicărilor interne și externe referitoare la activitățile de evaluare, inclusiv ale comunicărilor electronice, primite și trimise de examinatorul extern și de angajații săi în legătură cu activitățile de evaluare.
2. Evidențele și documentele menționate la alineatul (1) se păstrează timp de cinci ani și se pun la dispoziția ESMA, la cerere.
3. În cazul în care ESMA a retras înregistrarea unui examinator extern în conformitate cu articolul 51 alineatul (1), examinatorul extern respectiv se asigură că evidențele și documentele sunt păstrate pentru o perioadă suplimentară de cinci ani. Evidențele și documentele care stabilesc drepturile și obligațiile corespunzătoare ale examinatorului extern și ale emitentului obligațiunii verzi europene în baza unui acord de furnizare de servicii de evaluare se păstrează pe toată durata relației cu emitentul respectiv.

Articolul 27
Conflictele de interese și confidențialitatea informațiilor

1. Examinatorii externi identifică, elimină, gestionează și publică în mod transparent orice conflict de interese existent sau potențial, indiferent dacă respectivul conflict de interese vizează analiștii sau angajații lor, orice persoană care are o relație contractuală cu examinatorii externi și care este direct implicată în activitățile de evaluare sau persoanele care aprobă examinările pre-emisiune sau post-emisiune.
2. Comisioanele percepute de examinatorii externi pentru serviciile de evaluare nu trebuie să depindă de rezultatul examinării pre-emisiune sau post-emisiune sau de orice alt rezultat ori efect al activității desfășurate.
3. Analiștii, angajații examinatorului extern și orice altă persoană care are o relație contractuală cu examinatorii externi și care este direct implicată în activitățile de evaluare sunt supuși obligației de păstrare a secretului profesional.
4. Examinatorii externi se asigură că analiștii și angajații lor sau orice altă persoană fizică care are o relație contractuală cu examinatorii externi și este direct implicată în activitățile de evaluare:

- (a) iau toate măsurile rezonabile pentru a proteja proprietatea și evidențele aflate în posesia examinatorului extern împotriva fraudei, a furtului sau a altor forme de abuz, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea activităților pe care le desfășoară și de natura și sfera activităților de evaluare;
- (b) nu dezvăluie niciunei alte părți în afara emitenților care au solicitat evaluarea de către examinatorul extern nicio informație cu privire la examinările pre-emisiune sau post-emisiune sau la posibilele examinări pre-emisiune sau post-emisiune viitoare;
- (c) nu utilizează și nu fac schimb de informații confidențiale în niciun alt scop decât activitățile de evaluare.

Articolul 28

Furnizarea altor servicii

Examinatorii externi care furnizează și alte servicii decât activitățile de evaluare se asigură că aceste alte servicii nu creează conflicte de interese cu activitățile lor de evaluare în ceea ce privește obligațiunile verzi europene. Acești examinatori externi prezintă, în examinările lor pre-emisiune sau post-emisiune, orice alte servicii furnizate entității evaluate sau oricărei părți terțe legate de aceasta.

Capitolul III

Examinări pre-emisiune și post-emisiune

Articolul 29

Referirile la ESMA sau la alte autorități competente

În cadrul examinărilor lor pre-emisiune sau post-emisiune, examinatorii externi nu fac referire la ESMA sau la o autoritate competentă într-un mod care ar putea indica sau sugera că ESMA sau orice autoritate competentă susține sau aprobă respectiva examinare sau orice activitate de evaluare a examinatorului extern.

Articolul 30

Publicarea examinărilor pre-emisiune și post-emisiune

1. Examinatorii externi publică și pun gratuit la dispoziție pe site-urile lor toate elementele următoare:
 - (a) într-o secțiune separată intitulată „Standardul privind obligațiunile verzi europene – examinări pre-emisiune”, examinările pre-emisiune pe care le-a emis;
 - (b) într-o secțiune separată intitulată „Standardul privind obligațiunile verzi europene – examinări post-emisiune”, examinările post-emisiune pe care le-a emis.
2. Examinările pre-emisiune menționate la alineatul (1) litera (a) trebuie să fie puse la dispoziția publicului într-un termen rezonabil înainte de oferta publică sau de admiterea la tranzacționare a obligațiunii verzi europene în cauză.
3. Examinările post-emisiune menționate la alineatul (1) litera (b) trebuie să fie puse la dispoziția publicului fără întârziere în urma evaluării rapoartelor de alocare de către examinatorul extern.

4. Examinările pre-emisiune menționate la alineatul (1) litera (a) și examinările post-emisiune menționate la alineatul (1) litera (b) trebuie să rămână disponibile publicului cel puțin până la scadența obligațiunii după publicarea lor pe site-ul examinatorului extern.
5. Examinatorii externi care decid să întrerupă furnizarea de examinări pre-emisiune sau post-emisiune prezintă informații cu privire la motivele deciziei respective în secțiunile menționate la alineatul (1) literele (a) și (b), fără întârziere, în urma unei astfel de decizii.

Capitolul IV

Furnizarea de servicii de către examinatori externi din țări terțe

Articolul 31

Dispoziții generale

1. Un examinator extern dintr-o țară terță poate furniza servicii în conformitate cu prezentul regulament pentru emitenții de obligațiuni verzi europene în cazul în care respectivul examinator extern dintr-o țară terță este înregistrat în registrul examinatorilor externi din țări terțe păstrat de ESMA în conformitate cu articolul 59.
2. ESMA înregistrează un examinator extern dintr-o țară terță care a solicitat aprobarea pentru furnizarea de servicii de examinare externă în conformitate cu prezentul regulament pe întreg teritoriul Uniunii în conformitate cu alineatul (1) numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) Comisia a adoptat o decizie în conformitate cu articolul 32 alineatul (1);
 - (b) examinatorul extern dintr-o țară terță este înregistrat sau autorizat să furnizeze serviciile de examinare externă care urmează să fie furnizate în cadrul Uniunii și face obiectul unei supravegheri și al unor controale eficiente care asigură conformitatea deplină cu cerințele aplicabile în țara terță respectivă;
 - (c) au fost încheiate acorduri de cooperare în temeiul articolului 32 alineatul (3).
3. În cazul în care un examinator extern dintr-o țară terță este înregistrat în conformitate cu prezentul articol, nu se impun cerințe suplimentare examinatorului extern din țara terță în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul regulament.
4. Examinatorul extern dintr-o țară terță menționat la alineatul (1) depune cererea de înregistrare la ESMA, după adoptarea de către Comisie a deciziei menționate la articolul 32 prin care se stabilește echivalența cadrului juridic și de supraveghere din țara terță în care examinatorul extern din țara terță este înregistrat sau autorizat cu cerințele menționate la articolul 32 alineatul (1).
5. Examinatorul extern dintr-o țară terță depune cererea menționată la primul paragraf utilizând formularele și modelele menționate la articolul 15.
6. Examinatorul extern dintr-o țară terță solicitant furnizează ESMA toate informațiile necesare pentru înregistrarea sa.
7. În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii, ESMA verifică dacă aceasta este completă. În cazul în care cererea nu este completă, ESMA fixează un termen-limită până la care examinatorul extern dintr-o țară terță solicitant trebuie să furnizeze informații suplimentare.
8. Decizia de înregistrare se bazează pe condițiile stabilite la alineatul (2).

9. În termen de 45 de zile lucrătoare de la data depunerii unei cereri complete, ESMA informează în scris examinatorul extern dintr-o țară terță solicitant cu privire la acordarea sau refuzarea înregistrării, oferind o explicație pe deplin motivată a deciziei sale.
10. Examinatorii externi dintr-o țară terță care furnizează servicii în conformitate cu prezentul articol oferă, înainte de furnizarea oricărui serviciu referitor la emitenții de obligațiuni verzi europene stabiliți în Uniune, posibilitatea de a înainta orice fel de litigiu cu privire la serviciile respective jurisdicției unei instanțe sau a unui tribunal de arbitraj dintr-un stat membru.

Articolul 32

Decizia de echivalare

1. Comisia poate adopta o decizie referitoare la o țară terță care să ateste că regimul juridic și de supraveghere al respectivei țări terțe asigură respectarea de către examinatorii externi înregistrați sau autorizați în acea țară terță a unor cerințe organizatorice și referitoare la conduita profesională obligatorii din punct de vedere juridic, care produc efecte echivalente cu cele ale cerințelor stabilite în prezentul regulament și în măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul prezentului regulament și că respectivul cadru juridic al țării terțe vizate prevede un sistem echivalent eficace de recunoaștere a examinătorilor externi înregistrați sau autorizați în conformitate cu regimurile juridice din țara terță.
2. Cadrul organizatoric și de conduită profesională al unei țări terțe poate fi considerat ca având efect echivalent dacă îndeplinește toate condițiile următoare:
 - (a) entitățile care furnizează servicii de examinare externă în țara terță respectivă fac obiectul înregistrării sau autorizării și sunt supuse unei supravegheri și unei asigurări a respectării normelor eficace și continue;
 - (b) entitățile care furnizează servicii de examinare externă fac obiectul unor cerințe organizatorice adecvate în domeniul funcțiilor de control intern; și
 - (c) entitățile care furnizează servicii de examinare externă fac obiectul unor norme adecvate referitoare la conduita profesională.
3. ESMA încheie acorduri de cooperare cu autoritățile competente relevante din țările terțe ale căror cadre juridice și de supraveghere au fost recunoscute ca fiind efectiv echivalente în conformitate cu alineatul (1). Aceste acorduri precizează toate elementele următoare:
 - (a) mecanismul utilizat pentru schimbul de informații dintre ESMA și autoritățile competente ale țărilor terțe în cauză, inclusiv accesul la toate informațiile solicitate de ESMA referitoare la examinatorii externi din țări terțe care sunt înregistrați sau autorizați în țări terțe;
 - (b) mecanismul utilizat pentru notificarea promptă a ESMA în cazul în care o autoritate competentă dintr-o țară terță consideră că un examinator extern din țara terță pe care îl supraveghează și pe care ESMA l-a înregistrat în registrul menționat la articolul 59 încalcă condițiile de înregistrare sau de autorizare ori alte acte legislative la care acesta are obligația de a adera;
 - (c) procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere, inclusiv, după caz, a inspecțiilor la fața locului.

4. Un examinator extern dintr-o țară terță care este stabilit într-o țară al cărei cadru juridic și de supraveghere a fost recunoscut ca fiind efectiv echivalent în conformitate cu alineatul (1) și care este înregistrat în registrul menționat la articolul 59 e poate furniza serviciile acoperite de înregistrare pentru emitenții de obligațiuni verzi europene în întreaga Uniune.
5. Un examinator extern dintr-o țară terță nu se mai poate prevala de drepturile prevăzute la articolul 31 în cazul în care Comisia își retrage decizia în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol în ceea ce privește țara terță respectivă.

Articolul 33

Retragerea înregistrării examinatorului extern dintr-o țară terță

1. ESMA retrage înregistrarea unui examinator extern dintr-o țară terță în registrul instituit în conformitate cu articolul 59 în cazul în care sunt îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții:
 - (a) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că, în cadrul furnizării de servicii în Uniune, examinatorul extern din țara terță acționează într-un mod care prejudiciază în mod evident interesele investitorilor sau buna funcționare a piețelor;
 - (b) ESMA are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că, prin furnizarea de servicii în Uniune, examinatorul extern din țara terță a încălcat în mod grav dispozițiile care îi sunt aplicabile în țara terță și pe baza cărora Comisia a adoptat decizia în conformitate cu articolul 32 alineatul (1);
 - (c) ESMA a sesizat autoritatea competentă din țara terță, iar respectiva autoritate competentă din țara terță nu a luat măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii și buna funcționare a piețelor din Uniune sau nu a reușit să demonstreze că examinatorul extern din țara terță îndeplinește cerințele care i se aplică în țara terță respectivă;
 - (d) ESMA a informat autoritatea competentă din țara terță cu privire la intenția sa de a retrage înregistrarea examinatorului extern din țara terță, cu cel puțin 30 de zile înainte de retragere.
2. ESMA informează fără întârziere Comisia cu privire la orice măsură adoptată în conformitate cu alineatul (1) și publică decizia respectivă pe site-ul său.
3. Comisia evaluează în ce măsură continuă să fie îndeplinite condițiile în care a fost adoptată o decizie în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) în ceea ce privește țara terță în cauză.

Articolul 34

Recunoașterea unui examinator extern situat într-o țară terță

1. Până la adoptarea unei decizii de echivalare în conformitate cu articolul 32 alineatul (1), un examinator extern dintr-o țară terță poate furniza servicii în conformitate cu prezentul regulament, cu condiția ca examinatorul extern din țara terță să obțină recunoașterea prealabilă de la ESMA în conformitate cu prezentul articol.
2. Un examinator extern dintr-o țară terță care intenționează să obțină recunoașterea prealabilă menționată la alineatul (1) trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolele 15-30 și la articolele 47-49.

3. Un examinator extern dintr-o țară terță care intenționează să obțină recunoașterea prealabilă menționată la alineatul (1) trebuie să aibă un reprezentant legal situat în Uniune. Reprezentantul legal:
- (a) este responsabil, împreună cu examinatorul extern din țara terță, de asigurarea faptului că furnizarea de servicii în temeiul prezentului regulament de către examinatorul extern din țara terță îndeplinește cerințele menționate la alineatul (2) și, în acest sens, răspunde în fața ESMA pentru conduita în Uniune a examinatorului extern din țara terță;
 - (b) acționează în numele examinatorului extern din țara terță ca punct principal de contact cu ESMA și cu orice altă persoană din Uniune în ceea ce privește obligațiile examinatorului extern în temeiul prezentului regulament;
 - (c) are cunoștințe, expertiză și resurse suficiente pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul prezentului alineat.
4. O cerere de recunoaștere prealabilă de către ESMA, menționată la alineatul (1), conține toate informațiile necesare pentru a convinge ESMA că examinatorul extern din țara terță a pus în aplicare toate mecanismele necesare pentru a îndeplini cerințele menționate la alineatele (2) și (3) și, după caz, indică autoritatea competentă responsabilă cu supravegherea sa în țara terță.
5. În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii de recunoaștere prealabilă, ESMA verifică dacă aceasta este completă.
- Dacă cererea nu este completă, ESMA informează solicitantul despre acest lucru și stabilește un termen-limită până la care solicitantul să furnizeze informații suplimentare.
- În cazul în care cererea este completă, ESMA informează solicitantul în acest sens.
- În termen de 45 de zile lucrătoare de la primirea cererii complete menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, ESMA verifică dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3).
- ESMA informează solicitantul cu privire la recunoașterea sa ca examinator extern dintr-o țară terță sau cu privire la refuzul acestei recunoașteri. Decizia de recunoaștere sau de refuzare a recunoașterii este motivată și intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptare.
6. ESMA suspendă sau, dacă este cazul, retrage recunoașterea acordată în conformitate cu alineatul (5) dacă are motive întemeiate, bazate pe dovezi documentate, să considere că examinatorul extern din țara terță acționează într-un mod care aduce prejudicii evidente intereselor utilizatorilor serviciilor sale ori bunei funcționări a piețelor sau că acesta a încălcat în mod grav cerințele relevante prevăzute în prezentul regulament, a făcut declarații false sau a recurs la orice alt mijloc neregulamentar pentru a obține recunoașterea.
7. ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează informațiile, forma și conținutul cererii menționate la alineatul (4).
- ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la *[OP: a se introduce data – 16 luni de la intrarea în vigoare]*.
- Comisiei i se delegă competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Validarea serviciilor furnizate într-o țară terță în temeiul prezentului regulament

1. Un examinator extern situat în Uniune, înregistrat în conformitate cu articolul 15 și înscris în registru în conformitate cu articolul 59, poate depune o cerere prin care solicită ESMA să îi acorde dreptul de a valida serviciile furnizate în Uniune de un examinator extern dintr-o țară terță în permanență, cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor următoare:
 - (a) examinatorul extern care furnizează validarea a verificat și poate demonstra ESMA în permanență că furnizarea serviciilor în temeiul prezentului regulament de către examinatorul extern din țara terță care primește validarea îndeplinește, pe o bază obligatorie sau voluntară, cerințe care sunt cel puțin la fel de stricte ca cele din prezentul regulament;
 - (b) examinatorul extern care furnizează validarea deține expertiza necesară pentru a monitoriza în mod eficace activitatea de furnizare de servicii în temeiul prezentului regulament de către examinatorul extern din țara terță, precum și pentru a gestiona riscurile asociate;
 - (c) se recurge la serviciile examinatorului extern din țara terță din oricare dintre următoarele motive obiective:
 - i. particularitățile piețelor sau ale investițiilor subiacente;
 - ii. proximitatea examinatorului care primește validarea de piețele, emitenții sau investitorii din țara terță;
 - iii. expertiza examinatorului din țara terță în ceea ce privește furnizarea de servicii de examinare externă sau în ceea ce privește piețe sau investiții specifice.
2. Examinatorul extern care face o cerere privind dreptul de validare în sensul alineatului (1) furnizează toate informațiile necesare pentru a demonstra ESMA că, la momentul depunerii cererii, toate condițiile menționate la alineatul respectiv sunt îndeplinite.
3. ESMA verifică dacă cererea privind dreptul de validare menționată la alineatul (1) este completă în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea acesteia.

Dacă cererea nu este completă, ESMA informează solicitantul despre acest lucru și stabilește un termen-limită până la care solicitantul să furnizeze informații suplimentare.

În cazul în care cererea este completă, ESMA informează solicitantul în acest sens.

În termen de 45 de zile lucrătoare de la primirea cererii complete, ESMA examinează cererea și adoptă o decizie în sensul acordării sau refuzării dreptului de validare.

ESMA notifică solicitantului decizia sa privind dreptul de validare menționată la alineatul (1). Decizia prezintă motivele care au stat la baza acesteia și intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptare.
4. Serviciile furnizate în temeiul prezentului regulament de către un examinator extern dintr-o țară terță care primește validarea sunt considerate servicii furnizate de examinatorul extern care furnizează validarea. Examinatorul extern care furnizează validarea nu se prevalează de validare pentru a evita cerințele din prezentul regulament.

5. Un examinator extern care a validat serviciile furnizate în temeiul prezentului regulament de un examinator extern dintr-o țară terță rămâne pe deplin responsabil de aceste servicii și de respectarea obligațiilor care decurg din prezentul regulament.
6. Atunci când are motive întemeiate să considere că nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la prezentul articol alineatul (1), ESMA are competența de a impune examinatorului extern care a furnizat validarea să înceteze validarea.
7. Un examinator extern care validează serviciile furnizate în temeiul prezentului regulament de către un examinator extern dintr-o țară terță publică informațiile menționate la articolul 13 pe site-ul său.
8. Un examinator extern care validează serviciile furnizate în temeiul prezentului regulament de către un examinator extern dintr-o țară terță transmite ESMA rapoarte anuale cu privire la serviciile pe care le-a validat în ultimele douăsprezece luni.

Titlul IV

Supravegherea de către autoritățile competente și ESMA

Capitolul 1

Autoritățile competente

Articolul 36

Supravegherea de către autoritățile competente

Autoritățile competente desemnate în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (UE) 2017/1129 se asigură că articolele 8-13 din prezentul regulament sunt aplicate.

Articolul 37

Competențele autorităților competente

1. Pentru a-și îndeplini atribuțiile în conformitate cu prezentul regulament, autoritățile competente dispun, conform dreptului intern, de următoarele competențe de supraveghere și de investigare:
 - (a) competența de a solicita emitenților să includă informațiile menționate în anexa I în fișa informativă privind obligațiunile verzi europene;
 - (b) competența de a solicita emitenților să publice rapoarte anuale de alocare sau să includă în rapoartele anuale de alocare informații cu privire la toate elementele menționate în anexa II;
 - (c) competența de a solicita emitenților să publice un raport de impact sau să includă în raportul de impact informații cu privire la toate elementele menționate în anexa III;
 - (d) competența de a solicita auditorilor și membrilor personalului de conducere de nivel superior al emitentului să furnizeze informații și documente;
 - (e) competența de a suspenda o ofertă de obligațiuni verzi europene pentru o perioadă de cel mult 10 zile lucrătoare consecutive, de fiecare dată când există motive întemeiate pentru a suspecta încălcarea articolelor 8-13 din prezentul regulament;
 - (f) competența de a interzice sau de a suspenda comunicările cu caracter publicitar sau de a solicita emitenților de obligațiuni verzi europene sau intermediarilor financiari vizați să înceteze ori să suspende comunicările cu caracter publicitar timp de cel mult 10 zile lucrătoare consecutive, de fiecare dată când există motive întemeiate pentru a se suspecta încălcarea articolelor 8-13 din prezentul regulament;
 - (g) competența de a face public faptul că un emitent de obligațiuni verzi europene nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 8-13 din prezentul regulament;
 - (h) competența de a efectua inspecții sau investigații la fața locului în alte locații decât reședințele private ale persoanelor fizice și, în acest scop, competența de a intra în incinte pentru a avea acces la documente și la alte date sub orice formă, în cazul în care există o suspiciune rezonabilă că documentele și

celelalte date legate de obiectul inspecției sau al investigației pot fi relevante pentru a dovedi o încălcare a prezentului regulament.

În cazul în care dreptul intern o impune, autoritatea competentă poate solicita autorității judiciare relevante să hotărască asupra exercitării competențelor menționate la primul paragraf.

2. Autoritățile competente își exercită funcțiile și competențele menționate la alineatul (1) în oricare dintre următoarele moduri:
 - (a) direct;
 - (b) în colaborare cu alte autorități;
 - (c) sub responsabilitate proprie prin delegare către astfel de autorități;
 - (d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.
3. Statele membre se asigură că sunt în vigoare măsurile corespunzătoare astfel încât autoritățile competente să fie învestite cu toate competențele de supraveghere și de investigare necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile.
4. O persoană care pune informații la dispoziția autorității competente în conformitate cu prezentul regulament nu este considerată vinovată de încălcarea niciunei restricții privind comunicarea de informații impuse prin contract sau prin acte cu putere de lege și acte administrative, iar persoanei respective nu i se poate imputa în niciun fel răspunderea în legătură cu această notificare.

Articolul 38

Cooperarea între autoritățile competente

1. Autoritățile competente cooperează între ele în scopul prezentului regulament. Acestea fac schimb de informații fără întârzieri nejustificate și cooperează în cadrul activităților de investigare, de supraveghere și de asigurare a aplicării legii.

Statele membre care au ales, în conformitate cu articolul 41 alineatul (3), să prevadă sancțiuni penale pentru încălcarea prezentului regulament se asigură că sunt adoptate măsurile corespunzătoare, astfel încât autoritățile competente să aibă toate competențele necesare pentru a coopera cu autoritățile judiciare din jurisdicția lor cu scopul de a primi informații specifice în legătură cu anchete sau proceduri penale inițiate pentru posibile încălcări ale prezentului regulament și de a oferi același tip de informații altor autorități competente pentru a-și îndeplini obligația de cooperare în sensul prezentului regulament.
2. O autoritate competentă poate refuza să dea curs unei cereri de informații sau unei cereri de cooperare în cadrul unei investigații numai în oricare dintre următoarele situații excepționale:
 - (a) atunci când satisfacerea cererii este de natură să afecteze în mod negativ propriile investigații, activitățile de asigurare a aplicării legii sau o anchetă penală;
 - (b) atunci când s-a inițiat deja o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva acelorași persoane înaintea autorităților statului membru căruia i-a fost adresată cererea;

- (c) atunci când s-a pronunțat deja o hotărâre definitivă împotriva acestor persoane în ceea ce privește aceleași fapte în statul membru căruia i-a fost adresată cererea.
3. Autoritatea competentă dintr-un stat membru poate solicita sprijinul unei autorități competente dintr-un alt stat membru cu privire la inspecții sau la investigații la fața locului.
- În cazul în care o autoritate competentă primește o solicitare din partea unei autorități competente dintr-un alt stat membru de a efectua o inspecție la fața locului sau o investigație, autoritatea respectivă poate să întreprindă oricare dintre următoarele acțiuni:
- (a) să efectueze ea însăși inspecția la fața locului sau investigația;
 - (b) să îi permită autorității competente care a transmis solicitarea să participe la inspecția la fața locului sau la investigație;
 - (c) să îi permită autorității competente care a transmis solicitarea să efectueze inspecția sau investigația la fața locului pe cont propriu;
 - (d) să desemneze auditori sau experți care să efectueze inspecția sau investigația la fața locului;
 - (e) să efectueze anumite activități de supraveghere împreună cu celelalte autoritățile competente.
4. Autoritățile competente pot sesiza ESMA cu privire la situațiile în care o cerere de cooperare, în special în vederea unui schimb de informații, a fost respinsă sau în care cererii respective nu i s-a dat curs într-un termen rezonabil. Fără a aduce atingere articolului 258 din TFUE, în situațiile menționate în prima teză de la prezentul alineat, ESMA poate acționa în conformitate cu competența care îi este conferită în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
5. ESMA este împuternicită să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile care urmează să facă obiectul schimbului între autoritățile competente în conformitate cu alineatul (1).
- Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
6. ESMA poate elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare cu scopul de a stabili formulare, modele și proceduri standard pentru cooperarea și schimbul de informații dintre autoritățile competente.
- Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 39

Secretul profesional

1. Toate informațiile care fac obiectul unui schimb între autoritățile competente în conformitate cu prezentul regulament și care privesc condițiile comerciale sau operaționale și alte chestiuni economice sau personale sunt considerate confidențiale și intră sub incidența obligației de păstrare a secretului profesional, cu excepția cazului în care autoritatea competentă precizează, la momentul comunicării, că

informațiile respective pot fi comunicate sau a cazului în care comunicarea lor este necesară pentru proceduri judiciare.

2. Obligația de păstrare a secretului profesional li se aplică tuturor persoanelor care lucrează sau au lucrat pentru autoritatea competentă și pentru orice terț căruia autoritatea competentă i-a delegat competențele sale. Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu pot fi comunicate niciunei alte persoane sau autorități decât în temeiul dispozițiilor dreptului Uniunii sau ale dreptului intern.

Articolul 40

Măsuri de precauție

1. O autoritate competentă a statului membru gazdă care are motive clare și demonstrabile să creadă că au fost comise nereguli de către un emitent al unei obligațiuni verzi europene sau că acesta a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament transmite constatările respective autorității competente din statul membru de origine și ESMA.
2. În cazul în care, în pofida măsurilor luate de către autoritatea competentă din statul membru de origine, un emitent al unei obligațiuni verzi europene continuă să încalce prezentul regulament, autoritatea competentă din statul membru gazdă, după ce a informat autoritatea competentă din statul membru de origine și ESMA, ia toate măsurile corespunzătoare pentru protejarea investitorilor și informează în acest sens Comisia și ESMA fără întârzieri nejustificate.
3. O autoritate competentă care nu este de acord cu vreuna dintre măsurile luate de o altă autoritate competentă în conformitate cu alineatul (2) poate sesiza în acest sens ESMA. ESMA poate acționa în conformitate cu competențele care i-au fost conferite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 41

Sancțiuni administrative și alte măsuri administrative

1. Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere și de investigare ale autorităților competente prevăzute la articolul 37 și dreptului statelor membre de a prevedea și a aplica sancțiuni penale, statele membre, în conformitate cu dreptul intern, le conferă autorităților competente competența de a impune sancțiuni administrative și de a lua alte măsuri administrative adecvate care trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive. Respectivele sancțiuni administrative și alte măsuri administrative se aplică pentru:
 - (a) încălcările articolelor 8-13;
 - (b) refuzul de a coopera sau de a se conforma în situația unei investigații, a unei inspecții sau a unei solicitări reglementate de articolul 37.

Statele membre pot decide să nu stabilească norme privind sancțiunile administrative menționate la primul paragraf în cazul în care încălcările menționate la litera (a) sau (b) de la paragraful respectiv fac deja obiectul unor sancțiuni penale în dreptul lor intern la [data aplicării prezentului regulament]. Dacă decid astfel, statele membre transmit în detaliu Comisiei și ESMA secțiunile relevante din dreptul lor penal.

Până la [data aplicării prezentului regulament], statele membre notifică în detaliu Comisiei și ESMA normele menționate la primul și al doilea paragraf. Statele

membre notifică fără întârziere Comisiei și ESMA orice eventuală modificare ulterioară a acestora.

2. Statele membre, în conformitate cu dreptul intern, se asigură că autoritățile competente au competența de a impune următoarele sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în ceea ce privește cazurile de încălcare enumerate la alineatul (1) litera (a):
 - (a) o declarație publică în care se indică persoana fizică sau entitatea juridică responsabilă și natura încălcării, în conformitate cu articolul 37 alineatul (1) litera (g);
 - (b) un ordin prin care persoanei fizice sau entității juridice responsabile i se solicită să înceteze comportamentul care constituie încălcarea;
 - (c) sancțiuni pecuniare administrative maxime egale cu cel puțin dublul cuantumului profiturilor obținute sau al pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazul în care acestea pot fi calculate;
 - (d) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin [500 000] EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la [a se introduce data intrării în vigoare a prezentului regulament] sau 0,5 % din cifra de afaceri anuală totală a persoanei juridice respective conform ultimelor situații financiare disponibile, aprobate de organul de conducere.
 - (e) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin [50 000] EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la [a se introduce data intrării în vigoare a prezentului regulament].

În sensul literei (d), în cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a întreprinderii-mamă care trebuie să întocmească situații financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁶, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform actelor legislative relevante ale Uniunii din domeniul contabilității, potrivit celei mai recente situații financiare consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă de cel mai înalt rang.

3. Statele membre pot prevedea sancțiuni sau măsuri suplimentare și niveluri mai ridicate ale sancțiunilor pecuniare administrative față de cele prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 42

Exercitarea competențelor de supraveghere și a competențelor de a aplica sancțiuni

1. Atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor administrative și al altor măsuri administrative, autoritățile competente țin cont de toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz, de:
 - (a) gravitatea și durata încălcării;

⁴⁶ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului, (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (b) gradul de răspundere a persoanei răspunzătoare de încălcare;
 - (c) puterea financiară a persoanei răspunzătoare de încălcare, astfel cum este indicată de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de activele nete ale persoanei fizice responsabile;
 - (d) impactul încălcării asupra intereselor investitorilor de retail;
 - (e) cuantumul profiturilor obținute, al pierderilor evitate de către persoana răspunzătoare de încălcare sau al pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;
 - (f) măsura în care persoana răspunzătoare de încălcare cooperează cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a asigura recuperarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;
 - (g) încălcările săvârșite anterior de persoana răspunzătoare de încălcare;
 - (h) măsurile ulterioare încălcării luate de persoana răspunzătoare de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia.
2. În exercitarea competențelor lor de a aplica sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în temeiul articolului 41, autoritățile competente cooperează strâns pentru a garanta că exercitarea competențelor lor de supraveghere și investigare și sancțiunile administrative și alte măsuri administrative pe care le aplică sunt eficace și adecvate în temeiul prezentului regulament. Acestea își coordonează activitățile pentru a evita dublarea sau suprapunerea acestora atunci când își exercită competențele de supraveghere și de investigare și când aplică sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în cazuri transfrontaliere.

Articolul 43

Dreptul la o cale de atac

Statele membre se asigură că deciziile adoptate în temeiul prezentului regulament sunt justificate în mod corespunzător și pot face obiectul unei căi de atac în fața unei instanțe judecătorești.

Articolul 44

Publicarea deciziilor

1. Deciziile de aplicare a unei sancțiuni administrative sau a unei alte măsuri administrative pentru încălcarea prezentului regulament se publică de către autoritățile competente pe site-ul lor oficial imediat după ce persoana care face subiectul deciziei este informată cu privire la decizia respectivă. Publicarea cuprinde informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile. Această obligație nu se aplică deciziilor de aplicare a măsurilor cu caracter investigativ.
2. În cazul în care publicarea identității entităților juridice ori a identității sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporționată, ca urmare a unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea respectivă ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație în curs, statele membre se asigură că autoritățile competente întreprind una dintre următoarele acțiuni:

- (a) amână publicarea deciziei de impunere a sancțiunii sau a măsurii până în momentul în care motivele nepublicării încetează să existe;
- (b) publică decizia de impunere a unei sancțiuni sau a unei măsuri în mod anonim, într-un mod care să fie conform cu dreptul intern, în cazul în care o astfel de publicare anonimă asigură o protecție eficientă a datelor cu caracter personal vizate;
- (c) nu publică decizia de a impune o sancțiune sau o măsură în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:
 - (i) faptul că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare;
 - (ii) proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi minore.

În cazul deciziei de a publica o sancțiune sau o măsură în mod anonim, astfel cum se menționează la litera (b) de la primul paragraf, publicarea datelor relevante poate fi amânată pentru o perioadă rezonabilă de timp, dacă se preconizează că în perioada respectivă motivele pentru publicarea anonimă vor înceta să existe.

3. În cazul în care decizia de a impune o sancțiune sau o măsură face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare sau a altor autorități relevante, autoritățile competente publică, de asemenea, imediat, pe site-ul lor oficial aceste informații și eventuale informații ulterioare cu privire la rezultatul unei astfel de căi de atac. În plus, se publică și orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de impunere a unei sancțiuni sau măsuri.
4. Autoritățile competente se asigură că orice informație publicată în temeiul prezentului articol este menținută pe site-ul lor oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data publicării. Datele cu caracter personal incluse în informațiile publicate sunt menținute pe site-ul oficial al autorității competente numai pe perioada impusă de normele aplicabile privind protecția datelor.

Articolul 45

Raportarea sancțiunilor către ESMA

1. Autoritatea competentă transmite anual ESMA informații agregate privind toate sancțiunile administrative și alte măsuri administrative aplicate în conformitate cu articolul 41. ESMA publică aceste informații într-un raport anual.
În cazul în care statele membre au ales, în conformitate cu articolul 41 alineatul (3), să prevadă sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor menționate la alineatul respectiv, autoritățile lor competente furnizează anual ESMA date cu caracter anonim și agregat cu privire la toate anchetele penale efectuate și sancțiunile penale aplicate. ESMA publică datele privind sancțiunile penale aplicate într-un raport anual.
2. O autoritate competentă care a făcut publice sancțiuni administrative, alte măsuri administrative sau sancțiuni penale raportează simultan aceste sancțiuni sau măsuri către ESMA.
3. Autoritățile competente informează ESMA cu privire la toate sancțiunile administrative sau alte măsuri administrative aplicate, dar încă nepublicate, în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) primul paragraf litera (c), inclusiv orice cale

de atac introdusă împotriva acestora, precum și rezultatul respectivelor căi de atac. Statele membre se asigură că autoritățile competente primesc informațiile și hotărârea finală în legătură cu orice sancțiune penală impusă și le transmit ESMA. ESMA menține o bază de date centralizată a sancțiunilor care i-au fost aduse la cunoștință, exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente. Respectiva bază de date poate fi accesată numai de autoritățile competente și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de acestea.

Capitolul 2

ESMA

Articolul 46

Exercitarea competențelor menționate la articolele 47, 48 și 49

Competențele conferite prin articolele 47, 48 și 49 ESMA sau oricărui funcționar al ESMA sau oricărei alte persoane autorizate de ESMA nu se utilizează pentru solicitarea divulgării unor informații sau a unor documente care fac obiectul secretului profesional.

Articolul 47

Cererile de informații

1. Printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, ESMA poate solicita următoarelor persoane să furnizeze toate informațiile de care are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament:
 - (a) persoanele care administrează efectiv activitatea examinatorului extern;
 - (b) membrii organului de supraveghere, ai organului de conducere sau ai organului administrativ al examinatorului extern;
 - (c) membrii personalului de conducere de nivel superior al examinatorului extern;
 - (d) orice persoană implicată direct în activitățile de evaluare ale examinatorului extern;
 - (e) reprezentanții legali și angajații entităților cărora un examinator extern le-a externalizat anumite funcții în conformitate cu articolul 25;
 - (f) alte persoane implicate și având legături apropiate și substanțiale cu procesul de gestionare a examinatorului extern;
 - (g) orice persoană care acționează în calitate de examinator extern sau care pretinde să fie un examinator extern, fără să fie înregistrată ca atare, și orice persoană care îndeplinește oricare dintre funcțiile menționate la literele (a)-(f) pentru persoana respectivă.
2. Atunci când trimite o cerere simplă în vederea obținerii de informații în temeiul alineatului (1), ESMA:
 - (a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;
 - (b) menționează scopul cererii;
 - (c) specifică informațiile care sunt solicitate;
 - (d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;

- (e) informează persoana de la care sunt solicitate informațiile cu privire la faptul că nu este obligată să furnizeze informațiile, dar că, în cazul unui răspuns voluntar la cerere, informațiile furnizate nu trebuie să fie incorecte sau înșelătoare;
 - (f) indică amenda posibilă prevăzută la articolul 52 în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau înșelătoare.
3. Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, ESMA:
- (a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al cererii respective;
 - (b) menționează scopul cererii;
 - (c) specifică informațiile care sunt solicitate;
 - (d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;
 - (e) menționează penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 53 aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;
 - (f) indică amenda prevăzută la articolul 52 în cazul în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau înșelătoare;
 - (g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața Comisiei de apel în conformitate cu articolele 58 și 59 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolele 60 și 61 din regulamentul menționat.
4. Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Clienții lor rămân pe deplin răspunzători în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau înșelătoare.
5. ESMA transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia sunt domiciliare sau stabilite persoanele menționate la alineatul (1) vizate de cererea de informații.

Articolul 48

Investigații generale

1. Pentru a-și îndeplini atribuțiile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua toate investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 47 alineatul (1). În acest scop, funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA sunt împuternicite:
- (a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor sale, indiferent de suportul pe care sunt stocate;
 - (b) să facă sau să obțină copii certificate ale acestor evidențe, date, proceduri și alte materiale sau extrase din acestea;
 - (c) să convoace orice persoană menționată la articolul 47 alineatul (1) sau reprezentanții acesteia sau membrii personalului său și să le solicite explicații

verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;

- (d) să intervieveze orice altă persoană fizică sau juridică care consimte să fie interviuată în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;
 - (e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.
2. Funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. Autorizația respectivă indică, de asemenea, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 53 aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile sau orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 47 alineatul (1) nu sunt furnizate ori sunt incomplete, precum și amenziile prevăzute la articolul 52 aplicabile în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau înșelătoare la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 47 alineatul (1).
 3. Persoanele menționate la articolul 47 alineatul (1) se supun investigațiilor lansate pe baza unei decizii a ESMA. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 53, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.
 4. În timp util înainte de investigație, ESMA informează autoritatea de supraveghere competentă menționată la articolul 36 din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația cu privire la investigație și la identitatea persoanelor autorizate. La solicitarea ESMA, funcționarii autorității competente în cauză oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor. Funcționarii autorității competente pot, de asemenea, la cerere, să participe la investigații.
 5. În cazul în care o solicitare a evidențelor privind convorbirile telefonice sau schimburile de date, menționată la alineatul (1) litera (e) necesită ca o autoritate competentă națională să fie autorizată de către o autoritate judiciară în conformitate cu normele interne, ESMA solicită, de asemenea, o astfel de autorizație. De asemenea, ESMA poate solicita o astfel de autorizație și ca măsură de precauție.
 6. Atunci când este solicitată autorizația menționată la alineatul (5), autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia ESMA este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul investigațiilor. Atunci când verifică proporționalitatea măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita ESMA explicații detaliate referitoare, în special, la motivele ESMA de a suspecta că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 49
Inspecții la fața locului

1. Pentru a-și îndeplini atribuțiile în temeiul prezentului regulament, ESMA poate efectua toate inspecțiile la fața locului necesare în orice spațiu comercial, pe orice terenuri sau în orice proprietăți ale persoanelor juridice menționate la articolul 47 alineatul (1). În cazul în care desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecțiilor o impun, ESMA poate efectua inspecția la fața locului fără o înștiințare prealabilă.
2. Funcționarii ESMA și alte persoane autorizate de aceasta să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice spațiu comercial, pe orice terenuri sau în orice proprietăți ale persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de investigare adoptate de ESMA și dețin toate competențele menționate la articolul 48 alineatul (1). De asemenea, aceștia au competența să sigileze orice spații comerciale, proprietăți și registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.
3. Cu suficient timp înainte de inspecție, ESMA notifică inspecția autorității de supraveghere competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta. Inspecțiile lansate în conformitate cu prezentul articol se desfășoară cu condiția ca autoritatea relevantă să fi confirmat că nu are obiecții cu privire la aceste inspecții.
4. Funcționarii ESMA și alte persoane autorizate de aceasta să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul inspecției, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 53 aplicabile în cazul în care persoanele vizate nu se supun inspecției. În timp util înainte de inspecție, ESMA notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta.
5. Persoanele menționate la articolul 47 alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului dispuse printr-o decizie a ESMA. Decizia specifică obiectul și scopul inspecției, precizează data la care inspecția urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 53, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita controlul judiciar al deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene. ESMA adoptă astfel de decizii după consultarea autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.
6. La cererea ESMA, funcționarii autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, precum și persoanele autorizate sau desemnate de respectiva autoritate competentă acordă asistență în mod activ funcționarilor și altor persoane autorizate de ESMA. În acest scop, ei beneficiază de competențele prevăzute la alineatul (2). De asemenea, funcționarii autorității competente în cauză pot, la cerere, să participe la inspecțiile la fața locului.
7. ESMA poate solicita, de asemenea, autorităților competente să desfășoare în numele său sarcini de investigare specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 48 alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente dețin aceleași competențe precum ESMA, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 48 alineatul (1).
8. Atunci când funcționarii și alte persoane autorizate de ESMA care îi însoțesc constată că o persoană se opune inspecției dispuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară,

solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități echivalente de aplicare a legii, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

9. În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (8) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu dreptul intern aplicabil, ESMA solicită această autorizație. De asemenea, ESMA poate solicita o astfel de autorizație și ca măsură de precauție.
10. Atunci când este solicitată autorizația menționată la alineatul (9), autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia ESMA este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare și nici excesive, având în vedere obiectul inspecției. Atunci când verifică proporționalitatea măsurilor coercitive, autoritatea națională judiciară poate solicita ESMA să prezinte explicații detaliate. O astfel de solicitare de explicații detaliate se poate referi, în special, la motivele pentru care ESMA suspectează că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, precum și la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu solicită să i se furnizeze informațiile din dosarul ESMA. Controlul legalității deciziei ESMA relevă strict de competența Curții de Justiție în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 50

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente menționate la articolul 36, ESMA și alte autorități relevante își comunică fără întârziere informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin.
2. Autoritățile competente menționate la articolul 36, ESMA, alte autorități relevante și alte organisme sau persoane fizice și juridice care primesc informații confidențiale în exercitarea atribuțiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, le utilizează exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor lor.

Articolul 51

Măsuri de supraveghere adoptate de ESMA

1. Atunci când, în conformitate cu articolul 55 alineatul (8), ESMA constată faptul că o persoană a săvârșit una dintre încălcările enumerate la articolul 52 alineatul (2), aceasta ia una sau mai multe dintre următoarele acțiuni:
 - (a) retrace înregistrarea unui examinator extern;
 - (b) retrace recunoașterea unui examinator extern situat într-o țară terță;
 - (c) interzice temporar examinatorului extern să desfășoare activitățile în temeiul prezentului regulament pe întreg teritoriul Uniunii, până la încetarea încălcării;
 - (d) adoptă o decizie prin care să îi solicite persoanei în cauză să pună capăt încălcării;
 - (e) adoptă o decizie de impunere a unor amenzi în temeiul articolului 52;
 - (f) adoptă o decizie de impunere a unor penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolului 53;
 - (g) emite anunțuri publice.

2. ESMA retrage înregistrarea sau recunoașterea unui examinator extern în următoarele situații:

- (a) examinatorul extern a renunțat în mod expres la înregistrare sau la recunoaștere sau nu a utilizat înregistrarea ori recunoașterea în termen de 36 de luni de la acordarea înregistrării sau a recunoașterii;
- (b) examinatorul extern a obținut înregistrarea sau recunoașterea prin declarații false sau prin orice alte mijloace nereglementare;
- (c) examinatorul extern nu mai îndeplinește condițiile în baza cărora a fost înregistrat sau recunoscut.

În cazul în care ESMA retrage înregistrarea sau recunoașterea examinatorului extern, aceasta își motivează decizia pe deplin. Retragerea are efect imediat.

3. Atunci când ia deciziile menționate la alineatul (1), ESMA ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

- (a) durata și frecvența încălcării;
- (b) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere unor infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile în alt mod respectivei încălcări;
- (c) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență;
- (d) gradul de răspundere a persoanei răspunzătoare de încălcare;
- (e) puterea financiară a persoanei răspunzătoare de încălcare, astfel cum este indicată de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de activele nete ale persoanei fizice responsabile;
- (f) impactul încălcării asupra intereselor investitorilor de retail;
- (g) cuantumul profiturilor obținute, al pierderilor evitate de către persoana răspunzătoare de încălcare sau al pierderilor suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi calculate;
- (h) măsura în care persoana răspunzătoare de încălcare cooperează cu ESMA, fără a aduce atingere necesității de a asigura recuperarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;
- (i) încălcările săvârșite anterior de persoana răspunzătoare de încălcare;
- (j) măsurile ulterioare încălcării luate de persoana răspunzătoare de încălcare pentru a împiedica repetarea acesteia.

4. ESMA notifică fără întârziere orice acțiune întreprinsă în temeiul alineatului (1) persoanei răspunzătoare de încălcare și comunică acțiunea respectivă autorităților competente ale statelor membre și Comisiei. ESMA publică orice astfel de acțiune pe site-ul său în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

Publicarea menționată la primul paragraf include următoarele:

- (a) o declarație în care se afirmă dreptul persoanei răspunzătoare de încălcare de a contesta decizia;
- (b) dacă este cazul, o declarație din care să reiasă că s-a introdus o cale de atac și care să precizeze că o astfel de cale de atac nu are efect suspensiv;

- (c) o declarație din care să reiasă posibilitatea Comisiei de apel a ESMA de a suspenda aplicarea deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 52

Amenzi

1. Atunci când, în conformitate cu articolul 55 alineatul (8), ESMA constată că examinatorul extern și persoanele menționate la articolul 47 alineatul (1) au săvârșit cu intenție sau din neglijență una sau mai multe dintre încălcările enumerate la alineatul (2), aceasta adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol.

Se consideră că o încălcare a fost săvârșită cu intenție dacă ESMA descoperă factori obiectivi care demonstrează că o persoană a acționat în mod deliberat pentru a săvârși încălcarea respectivă.

2. Încălcările menționate la alineatul (1) sunt următoarele:

- (a) nerespectarea articolelor 18-30;
- (b) depunerea de declarații false atunci când se solicită înregistrarea ca examinator extern sau utilizarea oricăror alte mijloace nereglementare pentru a obține o astfel de înregistrare;
- (c) nerespectarea obligației de a furniza informații ca răspuns la o decizie de solicitare de informații în temeiul articolului 47 ori furnizarea de informații incorecte sau înșelătoare ca răspuns la o solicitare de informații sau la o decizie;
- (d) obstrucționarea sau nerespectarea unei investigații în temeiul articolului 48 alineatul (1) litera (a), (b), (c) sau (e);
- (e) nerespectarea articolului 49, prin faptul că nu oferă o explicație cu privire la faptele sau documentele legate de obiectul și scopul unei inspecții sau prin furnizarea unei explicații incorecte sau înșelătoare;
- (f) desfășurarea activității de examinator extern sau simularea calității de examinator extern, fără a fi înregistrat ca examinator extern.

3. Cuantumul maxim al amenzii menționate la alineatul (1) se ridică la 20 000 EUR. Cuantumul maxim este de 200 000 EUR.

La stabilirea nivelului amenzii în temeiul alineatului (1), ESMA ține seama de criteriile stabilite la articolul 51 alineatul (3).

4. În cazul în care o persoană a obținut, în mod direct sau indirect, beneficii de natură financiară de pe urma încălcării, cuantumul amenzii este cel puțin egal cu beneficiul financiar respectiv.
5. În cazul în care o acțiune sau o omisiune constituie o combinație de mai multe încălcări, se aplică numai amenda pentru încălcarea sancționată cu cea mai mare amendă.

Articolul 53
Penalități cu titlu cominatoriu

1. ESMA impune, prin decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:
 - (a) o persoană să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu o decizie adoptată în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (c);
 - (b) o persoană dintre cele menționate la articolul 47 alineatul (1):
 - (i) să furnizeze informații complete solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 47;
 - (ii) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate și să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 48;
 - (iii) să se supună unei inspecții la fața locului dispuse prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 49.
2. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică pentru fiecare zi de întârziere.
3. Cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri medie zilnică din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Acesta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalităților cu titlu cominatoriu.
4. Se impun penalități cu titlu cominatoriu pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei ESMA. La sfârșitul acestei perioade, ESMA reexaminează măsura.

Articolul 54

Publicarea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

1. ESMA face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 52 și 53, cu excepția cazurilor în care publicarea lor ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate. Informațiile astfel publicate nu trebuie să conțină date cu caracter personal în sensul Regulamentului (CE) nr. 45/2001.
2. Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 52 și 53 sunt de natură administrativă.
3. În cazul în care decide să nu impună amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, ESMA informează în acest sens Parlamentul European, Consiliul, Comisia și autoritățile competente ale statului membru în cauză, prezentând argumente în sprijinul deciziei sale.
4. Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 52 și 53 sunt executorii.

În scopul executării amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu, ESMA aplică normele de procedură civilă în vigoare în statul membru sau în țara terță în care aceasta are loc.
5. Cuantumurile amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii.

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea amenzilor

1. Atunci când constată, în îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 52 alineatul (2), ESMA numește un agent de investigații independent din cadrul său pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul de investigații nu trebuie să fie sau să fi fost implicat în supravegherea directă sau indirectă ori în procesul de înregistrare a respectivului examinator extern și își îndeplinește funcțiile independent de Consiliul supraveghetorilor ESMA.
2. Agentul de investigații cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigației, și prezintă Consiliului supraveghetorilor ESMA un dosar complet cuprinzând constatările sale.
3. Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații își poate exercita competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 47 și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 48 și 49. Atunci când face uz de aceste competențe, agentul de investigații respectă dispozițiile articolului 46.
4. În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de ESMA în cadrul activităților sale de supraveghere.
5. După încheierea investigației sale și înainte de a înainta dosarul cuprinzând constatările sale Consiliului supraveghetorilor ESMA, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigației posibilitatea de a fi audiate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele care fac obiectul investigației au avut ocazia să formuleze observații.
6. Drepturile la apărare ale persoanelor vizate trebuie să fie pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.
7. Atunci când înaintează Consiliului supraveghetorilor ESMA dosarul cuprinzând constatările sale, agentul de investigații transmite o notificare în acest sens persoanelor care fac obiectul investigațiilor. Persoanele care fac obiectul investigațiilor au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.
8. Pe baza dosarului care conține constatările agentului de investigații și după audierea persoanelor vizate în conformitate cu articolul 56, dacă persoanele respective solicită acest lucru, ESMA decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate la articolul 52 alineatul (2) au fost săvârșite de persoanele care fac obiectul investigației și, dacă este cazul, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 51 și impune o amendă în conformitate cu articolul 52.
9. Agentul de investigații nu participă la deliberările Consiliului supraveghetorilor ESMA și nu intervine în niciun alt mod în procesul decizional din cadrul consiliului supraveghetorilor ESMA.
10. Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 60 până la [Oficiul de Publicații: a se introduce data – 12 luni de la intrarea în vigoare] pentru a preciza mai detaliat procedura pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv normele referitoare la dreptul la apărare,

dispozițiile temporale și normele privind colectarea amenzilor sau a penalităților cu titlu cominatoriu, precum și normele detaliate privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea penalităților.

11. ESMA sesizează autoritățile naționale de resort în vederea urmăririi penale atunci când constată, în îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament, că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, ESMA se abține de la aplicarea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unor fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 56

Audierea persoanelor care fac obiectul procedurilor

1. Înainte de a lua orice decizie în temeiul articolelor 51-53, ESMA le acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate pe tema constatărilor sale. ESMA își fundamentează deciziile doar pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea de a formula observații.
2. Primul paragraf nu se aplică dacă este necesară adoptarea de acțiuni urgente în temeiul articolului 51 pentru a preveni aducerea unor prejudicii grave și iminente sistemului financiar. Într-o asemenea situație, ESMA poate adopta o decizie provizorie și le acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi audiate cât mai curând posibil după adoptarea deciziei.
3. Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor sunt pe deplin garantate pe durata procedurilor. Aceste persoane au drept de acces la dosarul ESMA, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele de afaceri. Dreptul de acces la dosar nu se aplică în cazul informațiilor confidențiale sau al documentelor pregătitoare interne ale ESMA.

Articolul 57

Controlul efectuat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de fond de a exercita controlul judiciar asupra deciziilor prin care ESMA stabilește o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula, reduce sau mări amenda sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.

Articolul 58

Taxele de înregistrare, de recunoaștere și de supraveghere

1. ESMA îi taxează pe examinatorii externi pentru cheltuielile legate de înregistrarea, recunoașterea și supravegherea acestora, precum și pentru orice costuri pe care le-ar putea suporta în desfășurarea de activități în temeiul prezentului regulament.
2. Orice taxă percepută de ESMA unui examinator extern solicitant, unui examinator extern înregistrat sau unui examinator extern recunoscut acoperă toate costurile administrative suportate de ESMA pentru activitățile sale legate de respectivul solicitant sau examinator extern. Taxele sunt proporționale cu cifra de afaceri a examinatorului extern în cauză.

3. Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 60 până la [*Oficiul de Publicații: a se introduce data – 12 luni de la data intrării în vigoare*] pentru a preciza tipul de taxe, cazurile în care se percep taxe, cuantumul taxelor și modalitatea de plată a acestora.

Articolul 59

Registrul ESMA de examinatori externi și de examinatori externi din țări terțe

1. ESMA menține pe site-ul său un registru accesibil publicului care enumeră toate elementele următoare:
 - (a) toți examinatorii externi înregistrați în conformitate cu articolul 15;
 - (b) examinatorii externi cărora li se interzice temporar să își desfășoare activitățile în conformitate cu articolul 51;
 - (c) examinatorii externi cărora li s-a retras înregistrarea în conformitate cu articolul 51;
 - (d) examinatorii externi din țări terțe cărora li se permite să presteze servicii în Uniune în conformitate cu articolul 31;
 - (e) examinatorii externi din țări terțe recunoscuți în conformitate cu articolul 34;
 - (f) examinatorii externi înregistrați în conformitate cu articolul 15 care validează serviciile examinatorilor externi din țări terțe în conformitate cu articolul 35;
 - (g) examinatorii externi din țări terțe cărora li s-a retras înregistrarea și care nu se mai pot prevala de drepturile prevăzute la articolul 31 în cazul în care Comisia adoptă o decizie de retragere în legătură cu țara terță respectivă, astfel cum este menționată la articolul 32;
 - (h) examinatorii externi din țări terțe a căror recunoaștere a fost suspendată sau retrasă și examinatorii externi înregistrați în conformitate cu articolul 15 care nu mai pot valida serviciile examinatorilor externi din țări terțe.
2. Registrul trebuie să conțină datele de contact ale examinatorilor externi, site-urile acestora și datele până la care deciziile ESMA cu privire la acești examinatori externi produc efecte.
3. În cazul examinatorilor din țări terțe, registrul trebuie să conțină, de asemenea, informații privind serviciile pe care le pot furniza examinatorii externi din țări terțe și datele de contact ale autorității competente responsabile cu supravegherea lor în țara terță.

Titlul V

Acte delegate

Articolul 60

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele privind normele procedurale pentru luarea de măsuri de supraveghere și impunerea de amenzi și taxele de înregistrare, de recunoaștere și de supraveghere, la articolul 55 alineatul (10) și la articolul 58 alineatul (3) este conferită Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată începând cu [OP: a se introduce data intrării în vigoare].
3. Delegarea de competențe menționată la articolele privind normele procedurale pentru luarea de măsuri de supraveghere și impunerea de amenzi și taxele de înregistrare, de recunoaștere și de supraveghere poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
5. Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
6. Un act delegat adoptat în temeiul articolelor privind normele procedurale pentru luarea de măsuri de supraveghere și impunerea de amenzi și taxele de înregistrare, de recunoaștere și de supraveghere intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul, nici Consiliul nu a formulat nicio obiecție în termen de [două luni] de la notificarea actului către Parlamentul European și către Consiliu sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Termenul respectiv se prelungește cu [două luni] la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 61

Procedura comitetului

Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei⁴⁷. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁸.

În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

⁴⁷ 2001/528/CE: Decizia Comisiei din 6 iunie 2001 de instituire a Comitetului european pentru valori mobiliare.

⁴⁸ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

Titlul VI

Dispoziții finale

Articolul 62

Dispoziții tranzitorii

1. Orice examinator extern care dorește să furnizeze servicii în conformitate cu prezentul regulament de la data intrării sale în vigoare până la [OP: a se introduce data – 30 de luni de la data primei aplicări a prezentului regulament], furnizează astfel de servicii numai după ce a notificat ESMA în acest sens și a furnizat informații menționate la articolul 15 alineatul (1).
2. Până la [OP: a se introduce data – 30 de luni de la data primei aplicări a prezentului regulament] examinatorii externi menționați la alineatul (1) trebuie să respecte articolele 16-30, cu excepția cerințelor prevăzute de actele delegate menționate la articolul 16 alineatul (2), articolul 19 alineatul (2), articolul 20 alineatul (3), articolul 21 alineatul (4), articolul 22 alineatul (3), articolul 23 alineatul (3) și articolul 25 alineatul (7).
3. După [OP: a se introduce data – o zi după 30 de luni de la data primei aplicări a prezentului regulament] examinatorii externi menționați la alineatul (1) pot furniza servicii în conformitate cu prezentul regulament numai după ce au fost înregistrați în conformitate cu articolul 15 și dacă respectă articolul 14 și articolele 16-30, astfel cum au fost completate prin actele delegate menționate la alineatul (2).
4. După [OP: a se introduce data – o zi după 30 de luni de la data primei aplicări a prezentului regulament] ESMA verifică dacă examinatorii externi menționați la alineatul (1) și serviciile furnizate de aceștia până la [OP: a se introduce data – 30 de luni de la data primei aplicări a prezentului regulament] respectă condițiile prevăzute în prezentul regulament.

În cazul în care consideră că examinatorul extern sau serviciile furnizate menționate la primul paragraf nu respectă condițiile prevăzute în prezentul regulament, ESMA întreprinde una sau mai multe dintre acțiunile prevăzute la articolul 52.

Articolul 63

Dispoziție tranzitorie privind examinatorii externi din țări terțe

1. Orice examinator extern dintr-o țară terță care intenționează să furnizeze servicii în conformitate cu prezentul regulament de la data intrării sale în vigoare până la [OP: a se introduce data – 30 de luni de la data primei aplicări a prezentului regulament], poate furniza astfel de servicii numai după ce a notificat ESMA în acest sens și a furnizat informațiile menționate la articolul 15 alineatul (1).
2. Examinatorii externi din țări terțe menționați la alineatul (1) trebuie:
 - (a) să respecte articolele 16-30, cu excepția cerințelor prevăzute de actele delegate menționate la articolul 16 alineatul (2), articolul 19 alineatul (2), articolul 20 alineatul (3), articolul 21 alineatul (4), articolul 22 alineatul (3), articolul 23 alineatul (3) și articolul 25 alineatul (7).
 - (b) să aibă un reprezentant legal situat în Uniune, care respectă dispozițiile articolului 34 alineatul (3) literele (a)-(c).

3. După [OP: a se introduce data – o zi după 30 de luni de la data primei aplicări a prezentului regulament], se aplică articolele 32, 34 și 35.
4. După [OP: a se introduce data – o zi după 30 de luni de la data primei aplicări a prezentului regulament] ESMA verifică dacă examinatorii externi menționați la alineatul (1) și serviciile furnizate de aceștia până la [OP: a se introduce data – 30 de luni de la data primei aplicări a prezentului regulament] respectă condițiile prevăzute în prezentul regulament.

În cazul în care consideră că examinatorul extern sau serviciile furnizate menționate la primul paragraf nu respectă condițiile prevăzute în prezentul regulament, ESMA întreprinde una sau mai multe dintre acțiunile prevăzute la articolul 52.

Articolul 64

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Consiliu, Pentru Parlamentul European,
Președintele Președintele*